గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

సంపుటి 4 | సంచిక 10 అక్టోబర్ - 2025

20 అక్టోబర్ - దీపావళి

శ్రీ విశ్వావసు నామ సంవత్సరం
ఆశ్వయుజము – కార్తీకము

శ్రీవిద్యా మందిరములు
కొల్లూరు మూకాంబికా ఆలయం

సాధకుల అనుభవాలు
"గురుజీతో కలిసి చండీ యాగంలో
ఒక ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం"
-శ్రీమతి జ్యోతి

ప్రత్యేక వ్యాసం
దీపావళి విశిష్టత

ప్రవచనం
కార్తీక మాసం విశిష్టత

ఆధ్యాత్మికత-1
హ్రీం: నిశ్శబ్ద స్వభావం
- Dr. అవినాష్ గారు, UK

బాలల విభాగము - దేవీ పార్వతీ అన్నపూర్ణగా
అవతరించిన కథ (స్కంద పురాణం నుండి)
సంకలనం: శ్రీమతి ఇంద్రాణి యశోద కొంపెల్ల

శ్రీ మహాలక్ష్మి ధ్యాన శ్లోకం

ఓం అక్షస్రక్పరశుం గదేషుకులిశం పద్మం ధనుః కుండికాం
దండం శక్తిమసిం చ చర్మ జలజం ఘంటాం సురాభాజనమ్ |
శూలం పాశసుదర్శనే చ దధతీం హస్తైః ప్రవాళ ప్రభాం
సేవే సైరిభమర్దినీమిహ మహాలక్ష్మీం సరోజస్థితామ్

కమలంపై ఆసీనమై, ప్రవాళవర్ణ కాంతితో ప్రకాశిస్తూ, అష్టాదశ హస్తాలలో రుద్రాక్షమాల, కొడవలి, గద, వజ్రం, కమలం, విల్లు, కామాండలువు, దండం, శక్తి, ఖడ్గం, పులిచర్మం, మరో కమలం, ఘంట, దేవతల పాత్ర, శూలం, పాశం, సుదర్శనం మొదలైన అనేక ఆయుధాలు ధరించిన మహాలక్ష్మి దేవిని పూజిస్తున్నాను. ఆమె సైరిభ (గజాసుర)ను సంహరించి లోకాలకూ శుభం చేకూర్చే శక్తిస్వరూపిణి.

శ్రీ గురుభ్యో నమః   శ్రీ మాత్రే నమః

విషయ సూచిక

గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

సంపుటి 4 | సంచిక 10 | అక్టోబర్ - 2025

శ్రీ విశ్వావసు నామ సంవత్సరం

విశ్వావసు ఆశ్వయుజము – కార్తీకము

గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

శ్రీవిద్యా జ్ఞానపీఠం (Srividya Learning Centre) వారిచే తయారుచేయబడినది.

ఈ పత్రికలోని చిత్రములు అంతర్జాలము (Internet) నుండి డౌన్ లోడ్ చేయబడినవి.

గురువాణి

డిజిటల్ ఉచిత తెలుగు ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

అందరికీ షేర్ చేయడం, యూట్యూబ్ ఛానల్ మరియు ఫేస్ బుక్ పేజిలలో చేరడం ద్వారా పీఠం యొక్క కార్యక్రమాలలో మీరు భాగస్వాములు కావచ్చును.

©

శ్రీవిద్య లెర్నింగ్ సెంటర్

#27&28 Chairman Rajamanikyam Street,
Karthinagar, Near new railway station,
KANCHIPURAM 2, Tamil Nadu - 631502, India.

srimeru999@gmail.com
+91 8088256632
+91 8608747873
www.srimeru.org

Follow on | Subscribe

Subscribe Newsletter

ఈ సంచికలో...

కవర్ పేజీ చిత్రము సత్యభామ & శ్రీకృష్ణుడు - నరకాసుర వధ	01
ధ్యానం శ్రీ మహాలక్ష్మి ధ్యాన శ్లోకం	02
ప్రత్యేక వ్యాసం దీపావళి విశిష్టత	04
ప్రవచనం కార్తీక మాసం విశిష్టత	07
ఆధ్యాత్మికత-1 హ్రీం: నిశ్శబ్ద స్వభావం - Dr. అవినాష్ గారు, UK	11
ఆధ్యాత్మికత-2 నవరసాలు - (తొమ్మిది భావాలు-2) - రాజేష్ గారు	18
ఖడ్గమాల 27వ భాగం	20
శ్రీ విద్యా జ్ఞానపీఠము సమాచారం	24
శ్రీవిద్యా మందిరములు కొల్లూరు మూకాంబికా ఆలయం	27
సాధకుల అనుభవాలు "గురుజీతో కలిసి చండీ యాగంలో ఒక ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం" -శ్రీమతి జ్యోతి	33
బాలల విభాగము - దేవీ పార్వతీ అన్నపూర్ణగా అవతరించిన కథ (స్కంద పురాణం నుండి) సంకలనం: శ్రీమతి ఇంద్రాణి యశోద కొంపెల్ల	35
పీఠంలో జరిగే నిత్య పూజా కార్యక్రమాలు	38
శ్రీవిద్య సాధనా తరగతులు	39
నెలలో వచ్చే పండుగలు	40
చిత్ర మాలిక చివరి పేజీ చిత్రము	41
ఆణిముత్యాలు	46

దీపావళి విశిష్టత

దీపావళి విశిష్టత

శ్రీ మాత్రే నమః

మీకు దీపావళి శుభాకాంక్షలు!

మనందరికీ తెలుసు, దీపావళంటే దీపాల వరుస, పటాసుల పేలుడు, మిఠాయిలు తినడం, నాట్యం, సంగీతం, వేడుకలు అన్నీ ఆనందోత్సవమే.

కానీ దీపావళి వెనక కథని చూస్తే, ఈరోజే సత్యభామ దేవి నరకాసురుడిని చంపారు. దీని లోతైన తత్త్వం అర్థం చేసుకుంటే, ఆ సమయంలో రథాన్ని శ్రీకృష్ణుడు నడిపేవాడు. ఆ రథం అంటే మన శరీరం. ఆ రథసారథి అంటే శ్రీకృష్ణుడు. ఈ రథాన్ని నడిపేవాడిని 'పార్థసారథి' అంటారు.

మీ మనసు (అనాహత చక్రం) ని స్వప్రేమ, శాశ్వతమైన, విశ్వమయమైన, అపారమైన దైవ ప్రేమతో నింపితే, శ్రీకృష్ణుడు మీలో వెలుగుతాడు. శ్రీకృష్ణునితో పాటు, మీరు "నేను ఈ భూమిపై ఎందుకు వచ్చాను?", "నేను ఎవరు?", "ఈ సుఖదుఖాలు అనుభవిస్తున్నది ఎవరు?" అనే సత్యాన్ని పట్టుకుని ముందుకెళ్లాలి.

ఈ ప్రశ్నలు మీరు వెంటనే సమాధానం పొందకపోయినా, ప్రశ్నిస్తూ ఉండాలి.

ఈ ప్రశ్నించడం, సత్యాన్ని పట్టుకుని ఉండడం అన్నదే 'సత్యభామ' అనే తత్త్వం. అందుకే, మీరు 'సత్య' అనే దైవ స్త్రీ చేయి పట్టుకుని మీరు నడవాల్సిన ధర్మ మార్గంలో ప్రయాణించాలి.

ఒకవైపు మీరు అన్నిరకాల ప్రాణులకు — చరాచర జంతువులకు — అపార ప్రేమతో నిండిపోవాలి. మరోవైపు ధర్మాన్ని విడిచిపెట్టకుండా, నీతి మార్గంలో నడవాలి.

తర్వాత వస్తుంది 'నరకుడు'.

ఇతడు అజ్ఞానాన్ని తీసుకురావడమే కాకుండా, మనలో ఉన్న వెలుగును కప్పేసే చీకటిని సృష్టిస్తాడు. 'నరకం' అనే పదం కూడా 'హెల్' అని అర్థం. అసలు నరకం అంటే ఏమిటి? మీరు మీరు ఎవరో తెలియకపోతే, దానికంటే పెద్ద నరకం లేదు.

అలాంటి నరకుడిని చంపేది ఏమిటంటే — మీరు 'సత్య' అనే సత్యాన్ని పట్టుకుని, మీ హృదయం దైవ ప్రేమతో నింపినపుడే.

ఇంకొక ముఖ్యమైన విషయం —— ఈరోజు తలస్నానం చేయాలి, నువ్వుల నూనెతో.

ఇక్కడ కూడా, నూనెను శరీరానికి రాసుకుంటే అది స్నానం చేసినా అలాగే ఉంటుంది. కేవలం నీటితో పోయదు. సబ్బు, శికాకాయ లేదా రీతుగా తిప్పి తిప్పి తీయాలి. ఇది మనలో కలిగిన మోహం, కామం, అహంకారం, స్వార్థం అనే పాత పాత 'లేపాలు' లాంటివి.

ఈ 'లేపం'లు వలన మనలో ఉన్న అసలైన నిజాన్ని చూడలేక పోతున్నాం. అందుకే, దీన్ని గుర్తు చేసేందుకు నూనె తలపై రాస్తాం.

ఇంకా తల మీద ఉన్న వెంట్రుకలు సంస్కృతంలో 'కేశం' అంటారు. 'కేశం' అనేది ★'క్లేశం'★కి సంకేతం. క్లేశం అంటే బాధ, దుఃఖం. ఈ నూనెను శుభ్రం చేయడమే మన లోపాలను తొలగించేందుకుగా తీసుకోవాలి. ఈ బంధాలను తీసేసి అంతర్యామిణి అయిన జగన్మాతను అనుభవించాలి.

ఈ దైవమైన స్నాన సమయంలో, దేవుని నామస్మరణ చేయాలి. జగన్మాతను ప్రార్థించాలి —— "ఈ పాత పాత లోపాలను తీసేయి" అని. అప్పుడు నిజమైన దివ్య స్నానం పూర్తవుతుంది.

సాయంత్రం మహాలక్ష్మి పూజ చేయాలి. లక్ష్మి అంటే శుభత. లక్ష్మి అనేది కేవలం డబ్బు, బంగారం కాదు. మనలో ఉన్న అశుభత, అసంపూర్ణత (అతృప్తి) —— ఇవే మనలోని 'నర'లు. వాటిని తొలగించి శాశ్వతమైన శుభతను ఆహ్వానించాలి.

మీకు పూజ చేయడం రాకపోయినా, ఇలా చెయ్యండి: "మహాలక్ష్మ్యై నమః" అని చెప్పండి, చందనాన్ని తలపై పెట్టండి, ఒక పువ్వు పెట్టండి, ఒక అగరబత్తి వెలిగించండి, దీపం చూపండి. మీ చేతులతో స్వీట్ తయారుచేసి దేవుడికి అర్పించండి —— చాలు, అది చాలనేట్టిదే.

ఫొటో, యంత్రం లేదా విగ్రహం ఏదైనా సరే, తప్పక చెయ్యండి.

తర్వాత పటాసులు వేయాలి. దీపావళి స్పార్కల్స్ వెలిగించేటప్పుడు మన ఇంట్లో వెలుగు వస్తుంది. అంతర్గతంగా కూడా వెలుగు వస్తుంది. కానీ బాంబులు —— అవి ఒక శబ్దంతో పేలుతాయి —— మనకు ఒక సందేశం ఇస్తాయి.

మనలో ఉన్న అహంకారం —— అది పాక్ అయిన లక్ష్మీ బాంబులా, అణు బాంబులా ఉంటుంది. మనం వెలిగించే అగ్నిని జ్ఞానాగ్నిగా తీసుకోవాలి. అది లోపలకు పోయి, అహంకారాన్ని ధ్వంసం చేస్తుంది. ఆ శబ్దమే విజయం శబ్దం.

కావున, ప్రతి బాంబు వేయగానే గుర్తించండి: ఇప్పుడు నా లోని అహంకారాన్ని చెడగొట్టాలి.

కనీసం ఆరు పటాసులు వెలిగించండి. ఒక్కొక్కటికి ఒక పేరు పెట్టండి:

కామం, క్రోధం, లోభం, మోహం, మదం, మాత్సర్యం.

అప్పుడు మీరు నిజమైన దీపావళి తత్త్వాన్ని అనుభవించగలుగుతారు. నిజమైన వెలుగు మీ జీవితంలో వెలుగుతుంది.

దేవుడు, జగన్మాత మీ అందరినీ జ్ఞాన వెలుగుతో ఆశీర్వదించాలి. సంపద, శాంతి, భక్తి, జ్ఞానం, వైరాగ్యం ఇవ్వాలి.

దీపావళి శుభాకాంక్షలు!

శ్రీ మాత్రే నమ :

కార్తీక మాసం విశిష్టత

శ్రీమాత్రే నమః

కార్తీక మాసం మరికొన్ని రోజుల్లో వస్తుంది. మన హిందుత్వంలో విశేషం ఏమిటంటే ప్రతి నెలకు, ప్రతి రోజుకీ విశిష్టత ఉంది. ఏదో ఒక రోజు పండుగ, మిగతా రోజులు కాదు అనుకోవడం తప్పు. నిజానికి దైవపరంగా చెప్పాలి అంటే, ఏరోజు మనసు ప్రాపంచికాల నుంచి విడిపోయి దైవాన్ని తలచుకుంటుందో అదే పండుగ. పండుగ అంటే ఏమిటి? ఏ అడ్డు—ఆపు లేకుండా, విలాసంగా, ఉల్లాసంగా గడిపే అవకాశం ఇచ్చే ప్రతి క్షణమే పండుగ. ప్రాపంచికాల్లో, ఈ బంధాల్లో, అప్పుడప్పుడు మనకు సుఖం ఇచ్చిన అదే సుఖం కొన్నిసార్లు వికటించి, ఎక్కువయిపోతే మనం ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతాం; కాస్త తీరుబడి దొరికితే చాలు— ఊపిరి పీల్చుకున్నట్టవుతుంది. అలాంటి స్థితి రావడం సహజం. అలా అయిపోయిన జీవికి విశ్రాంతి ఇచ్చేది— జన్మ—మృత్యు—జరా—తప్త జనులకు విశ్రాంతి దాయిని— ఒక్క భగవన్నామమే. ఈ శృంఖలా బంధాల నుంచి మోక్షం ఇచ్చేది అదే. శంకలాల నుంచీ విడిపించి మనకు అలౌకిక ఆనందం నిచ్చేది అదే. అందువల్ల ప్రతి నెలలోనూ, చాలా రోజులు ఏదో కారణంతో పండుగగా మనం కొనియాడటం సహజం.

ఈ కార్తీక మాసం ఇంగ్లీష్ నెలల్లో చివర్లో వస్తుంది. మనం సాధారణంగా ఇంగ్లీష్ నెలలు పాటించకూడదు— మన హిందూ క్యాలెండర్ ప్రకారం చూస్తే బాగుంటుంది. కార్తీకాన్ని 60 ఏళ్లు దాటిన షష్ట్యబ్ది పూర్తితో పోల్చొచ్చు. వసంతాన్ని యవ్వనంతో పోలిస్తే, కార్తీకం వృద్ధాప్యంలోకి అడుగుపెట్టడంలా పోల్చొచ్చు. ఇది వయసు గురించి కాదు— మానసిక ప్రవృత్తి గురించి. మనసు ఉల్లాసంగా, ఉత్సాహంగా ఉండి, ప్రతి దాంట్లో ఆధ్యాత్మికతను చూసి, ప్రతి జీవిలో భగవంతుని తత్త్వాన్ని అనుభవించగలిగితే, ప్రకృతి అంతా ఉత్సాహంగా ఉంటుంది— ఎక్కడా దుఃఖం కనిపించదు. ఈ రెండు సమపాళ్ళలో ఉన్నంత కాలం అంతా ఆనందమే. అది అయిపోయాక, మనసు ప్రాపంచికంపైనే కేంద్రీకృతమైతే, నాకి సుఖం ఇస్తుందని అనుకున్నది వికటించి దుఃఖ భూయిష్టం అవుతుంది. అప్పుడు విజ్ఞత లోపిస్తుంది. విజ్ఞత తగ్గితే వచ్చే ఆలోచనలు, చేసే కార్యాలు చాలాచోట్ల తామసికం అవుతాయి. తమస్సు అంటే చీకటి; తమస్సును హరించేది తపస్సు. కార్తీకంలో చేయాల్సింది అదే— తపస్సు.

ఈ తపస్సుకి చిహ్నంగా కార్తీకం రాగానే దీపం వెలిగిస్తారు. అంటే— "ఇన్నాళ్లు నేను చూసిందంతా బయట వెలుగే, కానీ నాకు ముఖ్యం లోపల ఉన్న ఆ చిన్న దివ్య ఆత్మజ్యోతి" అని అర్థం. కార్తీకం చీకట్లను, అజ్ఞాన తిమిరాన్ని తొలగించే మాసం. విషయం గోచరిస్తుంది— జీవితం క్షణభంగురం. డిసెంబర్ వస్తే ఆ సంవత్సరం అయిపోయినట్టే. తెలివైన వాడికి ప్రతి నెల, ప్రతి రోజు కార్తీకమే. సాధారణ జీవులకు మాత్రం ఇది ఆంగ్ల సంవత్సరాంత్య భాగంలో వస్తుంది. దీపం వెలిగించి శివుణ్ని ప్రత్యేకంగా పూజిస్తారు. శివుడు ఎవరు? లయకారకుడు— జీవితాన్ని గమ్యానికి, అమ్మ ఒడికి చేర్చేవాడు. లోకంలో ఆడించేది అమ్మ,

ఒడిలోకి చేర్చేది శివుడు— ఇద్దరూ ప్రేమతోనే చేస్తారు.

ఈ కార్తీకంలో ఏం చేయాలి? కార్తీకంలో బ్రహ్మ ముహూర్తంలో లేవాలి. ఎందుకు? కార్తీకం తమస్సును గుర్తుచేసి దాన్ని తొలగించమని చెప్పే నెల కాబట్టి. మనకెదురైనా అపాయం వచ్చినట్టు— "ఇంకా ఎన్నాళ్లు చీకట్లో గడుపుతాను!" అని ఉలిక్కిపడి, బ్రహ్మ ముహూర్తంలో లేవాలి. శరీరసుఖాలను కొంచెం దూరం పెట్టి, చల్లని నీటితో స్నానం చేసి, శరీరాన్ని అదుపులో పెట్టాలి. కార్తీకంలోనే చలి మొదలై శివరాత్రి దాకా ఉంటుంది— ప్రకృతితో లయం కావడానికే ఈ చల్లని జలస్నానం. పార్వతీదేవి శివుణ్ని పొందేందుకు వేసవిలో అగ్నిమధ్య తపస్సు చేసి, చలికాలంలో హిమాలయాల్లో తపస్సు చేసింది— ప్రకృతితో లయమైతేనే భగవత్ సాక్షాత్కారం. అందుకే, బయట చల్లగా ఉన్నప్పుడు దాంట్లోనే ఐక్యమవుతూ అరుణోదయాన్నే స్నానం చేయాలి. ఆ స్నానం చేసేటప్పుడు "నమఃశివాయ" అని జపించాలి— "నమః" అంటే 'నేను జీవుడు కాదు, నేను శివుడిని' అని గుర్తుచేసుకోవడం. జీవుడు యజమానత్వం ఊహించి కష్ట–సుఖాలను అనుభవిస్తాడు; శివుడు మాత్రం సాక్షి. స్నానం చేస్తున్నప్పుడు "నమఃశివాయ" మంత్రశక్తి నీటి బిందువులతో ద్విగుణీకృతం అవుతుంది— "నువ్వు దూరంగా నిలబడి కేవలం చూస్తూ ఉండడమే నీ కర్తవ్యం" అని మనసుకు తెలిసిపోతుంది.

ఈ "నమఃశివాయ" మంత్రాన్ని అభ్యసించి, తల నుండి నాసిక వరకు, 72,000 నాడులు— ప్రతి అణువు— ఈ పరతత్వాన్ని అనుభవించాలి. కార్తీకంలోనే మనకు జ్ఞానోదయం కావాలి. నరకాసురుడు— నరకం అంటే చీకటి— అది వెళ్లాలి. 60 ఏళ్లకైనా వెలుగు రావాలి; ముందే వస్తే శంకరాచార్యులు, రామకృష్ణ పరమహంసలు ఎలా అయ్యారో అలానే. ఎక్కడో ఒక సమయంలో ఈ వెలుగు రావాలి— 60కైనా, 27కైనా— రావాలి. "నిత్య నీలపతాక విజయే సర్వమంగళే"— అని నిత్యాదేవతల నామాలు ఉన్నాయి.నీలపతాక అంటే అనంతాన్ని జయించిన విజయానికి సంకేతం. నాలోని తమస్సును గుర్తించి జయించడానికి నేను ఉద్యుక్తుణ్ణి అవుతాను— అదే నా విజయం. ఆ విజయానికి సంకేతంగా ఇల్లంతా దీపాలు వెలిగించి దీపావళి చేసుకుంటాం. "దీపావళి" అంటే దీపాల గుంపు— జ్ఞానపరమైన ఆలోచనలు, వాక్కు, కర్మల సమూహం. వెలుపలి టపాకాయలు కాల్చడం గోల మాత్రమే; లోపల జరిగేది గ్రంథి భేదనం— బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర గ్రంథుల భేదనం— అప్పుడు లోపల కలిగే అనాహత శబ్దమే టపాకాయలా మనకు అనిపించే శబ్దం. అది గట్టిగా కాదు— వినిపించినట్టే ఉంటుంద

ఈ అంతర్ దీపావళి కోసం, విశుద్ధం నుంచి ఆజ్ఞా–సహస్రారం దాకా ప్రతి దళంలో ఒక దీపం వెలిగించండి. షట్చక్రం తెలిసినవారికి ఇది ఎంతో ఉపయుక్తం: కంఠస్థానంలో 16 దీపాలు ప్రదక్షిణంగా; అనాహతలో 12; మణిపూరంలో 10; స్వాధిష్ఠానంలో 6; మూలాధారంలో 4; ఆజ్ఞాచక్రంలో 2— చివరి రెండు శివ–శక్తిల ప్రతీకగా గురుస్థానంలో (విమర్శ–అనుగ్రహ రూపంలో) కార్తీక దీపాలు. లక్ష దీపాలు కాదు— పెద్ద రెండు దీపాలే ప్రధానము. శిరస్సుమీద ఆ కాంతిని అనుభవించగలిగితే అదే నిజమైన అంతర్దీపావళి. అప్పుడు అనాహత నాదం వినిపిస్తుంది: చిణి నాదం, డక్కా–డమరు నాదం, తర్వాత ప్రాణ ఘోష— అప్పుడు "ప్రపంచం–నేను" ఏకత్వ అనుభవం కలుగుతుంది— కార్తీక ఆరంభంలోనే.

దీనిపై నాగుల చవితి వస్తుంది. ఎన్నో దీపాలు వెలిగించి, నాదాలు విన్నపుడు కుండలిని యోగం మొదలవుతుంది. మూలాధారంలోని సర్పశక్తి విజృంభించి, సుషుమ్న ద్వారా పైకి వెళ్లి, శివుణ్ని చేరి, పరశివుడి అమృతాన్ని మనం గ్రహించడమే నాగులచవితి— ఇది నాలుగో రోజు. నాలుగు అంటే గణపతి— సాధన ప్రారంభానికి సూచన.

తర్వాత ప్రతి సోమవారం శివుడిని అర్చిస్తారు. నిజానికి కార్తీకంలో ప్రతిరోజూ శివాభిషేకం మంచిది. శాస్త్రాలు మనకి నేర్పింది— మన దైవత్వం అనేక దేవతా శక్తుల రూపంలో ఉంటుంది; విష్ణువు అలంకారప్రియుడు ఎందుకంటే ఆయన స్థితికర్త— ఉన్న జీవనాన్ని పరిపూర్ణంగా, ఆనందంగా అనుభవించడం ఆయన తత్త్వం. శివుడు అభిషేకప్రియుడు— ధ్యానంలో కూర్చుని సహస్రార సుధాసారాభిషేకం అనుభవించేవాడు. శివుడు ఆజ్ఞాచక్రంలో (కాల–దేశాలకు అతీత స్థితి) ఉంటాడు; ధ్యానం అంటే సంయోగం— "నేను అమ్మవారిని ధ్యానిస్తున్నాను" కాదు, "నేను అమ్మవారితో సంయోగంలో ఉన్నాను". అప్పుడు "నేను" అనే భావం విడిచి, వాక్యాలు జలపాతంలా ప్రవహిస్తాయి— ప్రతి మాట దైవపరమే. ద్రష్టగా నిలబడే స్థితి వస్తుంది.

అభిషేకం అంటే రుద్రనమకాలతో నీళ్లతో చేసినా చాలు; పంచామృతాలు తప్పనిసరి కాదు. అసలు కావలసింది పేరు–ప్రఖ్యాతి కాదు, ఏకాగ్రత— బయట దొరకదు, లోపలే దొరుకుతుంది. ఒకే లక్ష్యం ముందుంచితే, "నేను–నువ్వు" భేదం కరిగి, అంతటా వ్యాపించిన "నేనే–నువ్వే" అనే అనుభవం వస్తుంది— ఇదే నిజమైన అభిషేకం. "స్తోత్రప్రియ"— ఏ ఆలోచన,

మాట, కర్మ అయినా నిన్ను రక్షించేలా ఉండాలి. ఎందుకంటే మాయలు రెండురకాల— గర్భంలో రక్షక మాయ, బయట ప్రపంచ మాయ. బయట మాయం మనల్ని వశపరచి, మోహపెట్టి, అజ్ఞానంలో పడేస్తుంది. అందుకే స్తోత్రం (స—జ్ఞానం, త—తారకం) — జ్ఞానంతో మోక్షం. ద్వైతంలోనూ, అద్వైతంలోనూ అదే తత్త్వం వ్యాప్తి. ఏ స్థితి వచ్చినా నన్ను రక్షించే ఆలోచన—వాక్కు—కర్మలు చేయడం స్తోత్రపూజకు ప్రియం. అమ్మ— మనల్ని పుట్టించిన శక్తి— "సరిగ్గా ఆలోచించావా, మాట్లాడావా, నడిచావా?" అన్నదే ఆనందం. లలితాపరమేశ్వరి స్తోత్రప్రియ; విష్ణువు అలంకారప్రియ. కార్తీకంలో బోళాశంకరుడు అభిషేకప్రియ— . ఇక్కడే హరి—హర సంయోగం: శివలింగం— హర; నీళ్లు— హరి (నారాయణ). అందుకే "శివాయ విష్ణు రూపాయ, శివరూపాయ విష్ణవే ..." అంటూ సంధ్యావందన మంత్రంతో అభిషేకం చేయండి— అనుభవం లోతుగా అవుతుంది. శివ—విష్ణువులకు తేడా లేదు— స్థితి—లయకు భేదం లేదు. అనుభవించేది హరి, వదిలేది హర; ఈ రెండింటి మధ్య నడిచేదే సాధన.

శివలింగం—పాణపట్టం మనమే. లింగం— నాలోని పురుషత్వం (కుడి భాగం), పాణపట్టం— స్త్రీత్వం (ఎడమ భాగం). ఇవి ఐక్యమైతే వచ్చే ఆనందమే శివలింగ స్వరూపం. పురుష స్వభావం ఒక్కటే ఉంటే అహంకారం పెరిగి ఆనందం తాత్కాలికమే. కావలసింది కొద్దిగా లజ్జ (యా దేవీ సర్వభూతేషు లజ్జారూపేణ ...), మాతృత్వం, శాంతి— ఇవన్నీ స్త్రీత్వ సంకేతాలు. ఇవి పురుషత్వంతో కలిసినప్పుడే అసలైన ఆనందం. పాణపట్టంలో నీళ్ళు పోస్తున్నప్పుడు యోగిని—లింగార్ధ ధారిణీ అర్థం వేరేలా కాదు— నాలోని పురుష—స్త్రీ తత్త్వాలు ఐక్యమైతేనే ఆధ్యాత్మికత వికసిస్తుంది. నీళ్లు పోస్తే— నారాయణ తత్త్వం— ప్రతి నీటి బిందువూ నేనే అని ఊహించాలి. నీటి ధార పడుతుంటే సకల జీవులు నన్నే ఆరాధిస్తున్నట్టు భావించాలి. పంచామృతాలు అంటే పంచేంద్రియాలు— వాటిని కేంద్రీకరించి, ఒకే చింతనలో ఉంచితే అవే అమృతం కురిపిస్తాయి. ప్రస్తుతం మనం వేదభావంతో చూడకుండా "ఇతడు మంచివాడు—చెడవాడు" అని చూస్తాం కాబట్టి దుఃఖం. ప్రతి రూపంలో అమ్మని చూడగలిగితే కరుణ రసామృతం కళ్లనుండే వస్తుంది. ప్రతి వాక్కూ మంత్రంలా, సాత్వికంగా మాట్లాడితే గొంతు సంగీత సుధా కురిపిస్తుంది. ఇవన్నీ అమృతాలే. ఇలాగా ఇంద్రియాలను సరైన రీతిలో వాడగలిగితే, నా జీవితంలో ఎల్లప్పుడూ పంచామృతాభిషేకం జరుగుతూనే ఉంటుంది.

శివుడికి గంధోదకం— ఎక్కడ, ఎవరుతో, ఎలా ఉన్నా రసాస్వాదం; అభిమానం—అనభిమానం లేకుండా సత్సంగ—గంధం. బిల్వోదకం— మూడు దళాలు = మూడు గుణాలు; వాటిని గమనించి అదుపులో ఉంచి, గుణాతీత స్థితి. అందుకే ఏకబిల్వం శివార్పణం గొప్పది; ఆజ్ఞాచక్రంలో ఇడ—పింగళ—సుషుమ్న కలిసే చోట అభిషేకం జరగడం. విభూది— విశేష జ్ఞానం: "ఇదంతా అశాశ్వతం; చివరికి కలిసేది అనంత విశ్వం లోనే "— ఈ ఎరుకే విభూతి. చెరకు రసం—

వెన్నెముక–నాడుల సంకేతం; ఇంద్రియాలను మనసు నుంచి వేరుచేసి అదుపులో పెడితే వచ్చే ఆనందరసం = ఇక్షురసం. అయితే ఇక్షురసం కంటే గొప్పది రామనామ రసం. కాబట్టి ప్రతి సోమవారం— కాదు, ప్రతిరోజూ— అభిషేకం బాగుంది.

కార్తీకంలో వనసమారాధన— భోజనం మాత్రమే కాదు, సమారాధన. కుల–మతాలు మర్చిపోయి, ఒక వృక్షం కింద సహపంక్తి భోజనం. అక్కడ కూడా ఆడ–మగ భేదమూ మర్చిపోవాలి; పనులు పంచుకుని, ఆధ్యాత్మికతనే కేంద్రంగా ఉంచాలి. ఆటలు కూడా కామాకర్షిణి, బుద్ధ్యాకర్షిణి వంటి దైవిక భావాలతో నడవాలి; బహుమతులు స్తోత్రాలు, అగరత్తులు, గంటలు లాంటివి— ఎక్కడ చూసినా ఆధ్యాత్మిక వాతావరణమే. ఇలా ప్రకృతితో ఐక్యం కలిగితేనే నిజమైన విముక్తి— నాలుగు గోడల మధ్య కాదు.

ఇక కార్తీక పౌర్ణమి— చంద్రుడు మనసుకు అధిపతి ("చంద్రమా మనసో జాతః"). ఆ రోజు నదీతీరంలో సత్యనారాయణ వ్రతం; "సత్య"తో నిరంతరం సంయోగంలో ఉండడమే అసలు అర్థం. నదీ ప్రవాహంలో దీపాలు వదలాలి; ఖడ్గమాల చదువుతూ అణిమా–లఘిమా మొదలైన సిద్ధుల నామాలతో రక్షణ కోరాలి— "తల్లి, ఎన్నో రూపాల్లో నన్ను రక్షించు" అని. కార్తీకమంతా సంతర్పణ— ప్రతిరోజూ ఎవరికైనా భోజనం పెట్టడం శ్రేష్ఠం. ఉపవాసం అంటే— భగవంతుని తలుచుకుంటూ మనసుకు ఉపవాసం; శివుడు ఏ రూపంలోనైనా భోజనం పంపితే అది మహాప్రసాదంగా స్వీకరించాలి. ప్రతిరోజూ ఈ రకమైన ఉపవాసబుద్ధి ఉండాలి— బయట ఒంటికి కాదు, లోపల ఉన్న "ఇంటి"కి ఉపవాసం.

మిగతా రోజులు— జ్ఞానానందం సంగీతం, భజన, లలితా–విష్ణు సహస్రనామ పారాయణం. . బిల్వాష్టకం, లింగాష్టకం, అ నుండి క్ష వరకు శివ స్తోత్రాలు— ఇవన్నీ చదవాలి. కార్తీకమంతా స్తోత్రాలు, అభిషేక పూజలు, సంతర్పణ, వనసమారాధన, దీపప్రజ్వలనం— నెయ్యి దీపం–నైవేద్యాల ఆర్భాటం అవసరం లేదు; ఒక దీపం ప్రతిరోజు— కనీసం కార్తీకంలో తప్పక. జీవితం బాగుంటుంది. తరువాత సంక్రాంతి— దాని గురించి తరువాత. ఎవరు ఇలా కార్తీకంలో ఉపాసన చేసి లయకర్త శివుణ్ని అర్చిస్తారో— అదే జ్ఞాననిధి శివుడు— జీవితం ఎలా జీవించాలో చెప్తాడు; విష్ణువు భోగాన్ని ఎలా పరిపూర్ణంగా అనుభవించాలో చెప్తాడు. ఇద్దరూ ఒకటే— భేదం లేదు. అలా అర్చించిన వారికి సంక్రాంతి = సంవిత్‌క్రాంతి— విశేష వెలుగు దర్శనం. అది ఎక్కడ? ఆజ్ఞాచక్రంలోనే. ఆ వెలుగు మీ జీవితంలో రావాలని కోరుకుంటూ—

శ్రీమాత్రే నమః.

హ్రీం:

నిశ్శబ్ద స్వభావం

హ్రీం: నిశ్శబ్ద స్వభావం

Dr. అవినాష్ గారు, UK

మునుపటి వ్యాసంలో మనం అనాహత శబ్దం గురించి మాట్లాడాము – అది ఒక అఘటిత శబ్దం, మనకు ఎప్పుడూ చుట్టూ ఉంటుంది కానీ చాలా అరుదుగా వినిపిస్తుంది. ఇది శరీరనుగుణంగా కాకుండా మన అంతర్గత చైతన్యాన్ని సున్నితంగా సరిగమ చేయాల్సిన అవసరం ఉంటుంది. ఒక వ్యక్తి తన అంతర్ముఖంగా తిరిగి, గుండె ప్రాంతంలో (అనాహత చక్రం స్థానం) ధ్యానం చేస్తే, ముందు గుండె చప్పుడు తెలుస్తుంది.

హృదయ స్పందన మరియు అనాహత నాదం

గుండె అనేది చాలా ఆసక్తికరమైన అవయవం. ఇది మన జీవితంలో మొదటి నుండి చివరి వరకు నిరంతరం కొట్టుకుంటూ ఉంటుంది. గర్భసంకలనం సమయంలో గుండె చప్పుడు ఉండదు. ఇది కేవలం గర్భం ఏర్పడిన ఆరవ వారం నుంచి మాత్రమే అభివృద్ధి చెందుతుంది. అప్పట్లో కొన్ని మూలకణాలు కలిసి గుండె కండరాలను ఏర్పరుస్తాయి. ఈ గుండె కండర కణాలు సజీవంగా ఒక దిశగా ఏర్పడి, విద్యుత్ ఉద్దీపనను పొందిన తర్వాత, ప్రత్యేకమైన పేస్‌మేకర్ కణాలు దీనికి తాళం వేసినట్టుగా గుండెను కొట్టమని సంకేతం ఇస్తాయి. ఇలా ఈ వ్యవస్థ పూర్తిగా అభివృద్ధి చెంది నాలుగు గదుల గల గుండెగా మారుతుంది. ఇది ద్విగుణిత రక్త ప్రసరణ వ్యవస్థతో జీవాన్ని కొనసాగించే ముఖ్యమైన పంపిణీ కేంద్రంగా పనిచేస్తుంది.

మనకు గుండె చప్పుడు వినిపించడమే కాదు, దాన్ని అనుభవించవచ్చు, కొంతవరకూ నియంత్రించవచ్చు కూడా. ఈ గుండె చప్పుడు "లబ్" మరియు "డబ్" అనే రెండు ధ్వనులతో ఏర్పడుతుంది. ఇవి గుండెలో వాల్వులు బలంగా మూసుకుపోతూ తెరుచుకుంటూ ఉండటంతో వస్తాయి. ఇవి రక్తాన్ని సరైన దిశలుగా – ఊపిరితిత్తులకూ, శరీరానికి – పంపించేందుకు సహాయపడతాయి. రక్తం శరీరం నుండి గుండెకు చేరుతుంది, అక్కడి నుంచి ఊపిరితిత్తులకు పంపబడుతుంది, అక్కడ ఇది శుద్ధి చెయ్యబడుతుంది (ఆక్సిజన్ అందుతుంది), ఆ తర్వాత మళ్లీ గుండెకు వచ్చి శరీరమంతటా పంపబడుతుంది.

ఈ రక్తమే ఆక్సిజన్, పోషకాలు, మరియు వ్యర్థ పదార్థాల రవాణా చేస్తుంది. అంతేకాదు, ఇది ప్రాణశక్తి – ప్రాణ – నదిలాంటిది. ఇది మనల్ని చుట్టుముట్టి ఉంటుంది, మనలోనూ ఉంటుంది. రక్తం మరియు ప్రాణం మధ్య సంబంధాన్ని గురించి లోతుగా తెలుసుకోవడం మరో వ్యాసానికి చెందింది, ఎందుకంటే అది సంప్రదాయానికి విరుద్ధమైన భావనలు కలిగి ఉంటుంది. అయితే, చాలా తాంత్రిక సంప్రదాయాల్లో ఈ రెండు (రక్తం మరియు ప్రాణం) కలిసే మాట్లాడతారు. ఇంకా ఒక ఆసక్తికరమైన విషయం – గుండె, రక్తాన్ని ఊపిరితిత్తులకు పంపిస్తుంది. అక్కడ వాయు మార్పిడి (గాస్ ఎక్స్చేంజ్) జరుగుతుంది. ఇది ప్రాణం శ్వాసగా మారడాన్ని సూచిస్తుంది. ఈ మార్పిడి 'వాయు' అనే మరో ప్రాణవాహకం ద్వారా జరుగుతుంది.

హృదయ జపం మరియు దివ్య లీల

మన జీవితమంతా గుండె "లబ్-డబ్" అనే పాటను విభిన్నమైన వేగాల్లో పాడుతుంది —— ఇది మన భావోద్వేగాలు, పరిస్థితులు, ఆరోగ్య పరిస్థితులు, వ్యాధులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇంకొంతమంది చెబుతున్నట్లుగా, "మన గుండె కొట్టుకునే సంఖ్య పరిమితమే, వాటిని త్వరగా వినియోగిస్తే జీవితం తగ్గిపోతుంది" అనే మాట నడుస్తోంది – ఇది నిజం కాదు. నిజమేంటంటే, గుండె "లబ్-డబ్" అనే జపాన్ని నిరంతరం చేస్తూ ఉంటుంది. ఇది ఆ జపాన్ని ఎంతవరకు సరిగ్గా చేస్తుందో, అంతవరకూ ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. కానీ ఇది తారుమారు అయితే, ఆ జప ఫలం కూడా తారుమారు అవుతుంది. అప్పుడు మనకు శరీరంలో అనూహ్యమైన అనుభూతులు లేదా వ్యాధులు కనిపించవచ్చు. మనకు అదృష్టంగా, మళ్లీ మందుల ద్వారా ఈ గుండెను తన సహజ స్థితికి తీసుకురావచ్చు.

గుండె చప్పుడు వినిపించడమే ఆరోగ్యానికి సూచన – అంటే గుండె తన పని తాను చేస్తున్నదనే అర్థం. కానీ ఈ శబ్దాల మధ్య – "లబ్"కు ముందు, "లబ్" మరియు "డబ్" మధ్య, "డబ్" తర్వాత ఉన్న నిశ్శబ్దంలో – అసలు కీలకమైన కార్యచరణ జరుగుతుంది. వాస్తవానికి, గుండె తగిన విధంగా పనిచేస్తుందా లేదా అన్నది ఎక్కువగా ఈ నిశ్శబ్దంలోనే స్పష్టంగా తెలిసిపోతుంది. గుండె శబ్దాలు ఉన్నపుడు, లేనపుడు – ఈ రెండింటి కలయికే మన ప్రాణాన్ని కొనసాగిస్తోంది.

ఇలాగే, శబ్దం మరియు నిశ్శబ్దం మధ్య నృత్యం —— శక్తి మరియు శివ మధ్య జరుగుతున్న దివ్య లీలా —— సృష్టి, స్థితి, లయను కలిగించే మూలకారణం. ఈ ప్రక్రియ "బిందు" అనే మూలబిందువునుంచి పుట్టి మళ్లీ అదే బిందువుకే వెళుతుంది. శివుడు అనగా ఎటూ తారుమారుకాని, నిరంతరమైన నిశ్శబ్ద దర్శనశక్తి —— అది గుండె చప్పుళ్ల మధ్య నిశ్శబ్దం లాంటి స్థితి. ఆయన సాక్షిగా ఉన్నాడు, సర్వవ్యాప్తుడిగా. శక్తి అనగా ఆ నిశ్శబ్ద దృష్టికి రూపం —— గుండె యొక్క "లబ్-డబ్" లాంటి రేఖన, ఇది ఒక నిశ్శబ్ద సంగీతపు నాదం మీద అల్లబడిన రాగం. వారు ఒకరిని మరొకరు చూస్తారు, ప్రతి తాళంలో కలుస్తారు, విడిపోతారు —— వారి క్రీడ అంతులేనిది. ఈ శివ-శక్తుల కలయికను ఎవరు నిజంగా పరికించి గ్రహిస్తారో వారు ఆ శబ్ద-నిశ్శబ్ద నృత్యంలో, ఆ చైతన్యం మరియు శక్తి సంగమంలో తామే కలిసిపోతారు. ఇవి నా మాటలు కావు... కానీ ఈ నిజంలో కలిసిపోయిన అనేక మందికి జరిగిన అనుభవాలు. అవి అగ్నిలోకి వెళ్లే మిడతల్లా, పూర్తిగా లీనమైపోయారు.

శబ్దం మరియు శూన్యత యొక్క స్వభావం

ముందుగా మనం శబ్దాన్ని పరిశీలిద్దాం. చాలా శబ్దాలకు ఒక ప్రారంభం మరియు ముగింపు ఉంటుంది —— మాటలు, పాటలు, గడియార ఘంటలు, మంటల్లో తగలబడే కట్టెల శబ్దం, జంతువుల వధ శబ్దం, కారు బ్రేక్ కొట్టినప్పుడు వచ్చే కీచుకీచునాదం, పాడినపుడు వచ్చే శోకరావాలు మొదలైనవి అన్నీ. ఈ శబ్దాలు అన్నీ సంఘటితమైన శక్తి మార్పులు – ఒక రకమైన శక్తి శబ్దంగా మారుతుంది. దానికి కొన్నిసార్లు మనస్సు ద్వారా ఉద్దేశ్యం ఉంటుంది, ఇంకొన్ని సార్లు ఉండకపోవచ్చు. ఒక డ్రమ్ మెషీన్ నిరంతరం మోగుతుందని ఊహించి చేస్తే కూడా, ప్రతి డ్రమ్ మోగుడు ఒక ప్రారంభం మరియు ముగింపు కలిగి ఉంటుంది. అయితే ఆ మెషీన్ మొత్తం పని చేయడానికీ విద్యుత్ అవసరం. ఒక దృష్టాంతంగా, ఆ మెషీన్ అనంతంగా మోగుతుందనే ఊహించినా, కాలక్రమేణా దాని సామర్థ్యం తగ్గిపోతుంది – డ్రమ్ తెగిపోతుంది, మెలెట్లు, గేర్‌లు, బొమ్మ బద్దలవుతాయి – చివరికి మెషీన్ కూడా మిగలదు. ఎన్ని గొప్పవైనా, సృష్టమైన ప్రతీ వస్తువు ఒక రోజు దాని మూల భౌతిక స్థితికి తిరిగి వెళుతుంది. కాబట్టి శాశ్వతమైన శబ్దం ఒకటే ఉంది —— అదే అనాహత శబ్దం.

ఇంకా, ఈ మిగతా శబ్దాలన్నీ అనుభవాత్మకమైనవే. మనం వాటిని వినకపోతే, అవి నిజంగా ఉన్నాయా? అన్నదానిపై సందేహం ఉంది. మనకు తార్కికంగా తెలుసు శబ్దం ఒక ఆధారంపై ఉంటుంది. అదే శాశ్వతం, కానీ దాన్ని కూడా చాలాసార్లు ఎవరో మనకెత్తిచూపించాలి. అయితే, శబ్దం లేకపోవడం అంటే అసలు శూన్యత (నిశ్శబ్దం) మాత్రమేనా, లేక ఇంకేమైనా ఉన్నదా? నిజానికి, శూన్యత అంటే శబ్దం లేమి మాత్రమే అని మనం భావించవచ్చు — వినడానికి లేదా మెదడులో అనుభవించడానికి శబ్దం లేకపోవడం. కానీ మరింత లోతుగా పరిశీలిస్తే, శూన్యత అంటే శబ్దం గురించి ఆలోచనలూ, ఊహలూ లేమి కూడా అని గ్రహించాలి. అదనంగా, శూన్యత అంటే మన ఆలోచనలు, మనిషి చైతన్యం, అవగాహనలో ఎలాంటి అవాంఛనీయ తలుపులు లేదా గందరగోళాలు లేకపోవడం కూడా.

మునుపటి వ్యాసంలో చర్చించినట్లుగా, భౌతిక శబ్దం మెదడులో ఎలా అనువదించబడుతుందో, అది మన లోతైన మానసిక పరిస్థితులపై ఎలా ప్రభావం చూపుతుందో గుర్తుంచుకోండి. ఇది మంత్ర జపం మరియు మంత్ర శాస్త్రం లో ప్రధానమైన అంశం. ముఖ్యమైన శబ్దాలు వాచికంగా (వాచిక), అప్రామాణికంగా (ఉపాంశు), మానసికంగా (మానస) ఉపయోగించి మన చైతన్యంలో మార్పులు తీసుకొస్తాయి. దీనివల్ల కుండలిని శక్తి ఉదయం మొదలవుతుంది, ఇది తాంత్రిక సంప్రదాయాల్లో చాలా ముఖ్యమైన విషయం. ఈ విషయం వైదిక గణపతి అథర్వశీర్ష గ్రంథంలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. అందులో ప్రారంభ ప్రార్థనలోనే మనం చూసే, విన్న శుభ విషయాలే మనకు తెలియాలని కోరుతారు, ఎందుకంటే అపవిత్ర శబ్దాలు, దృశ్యాలు మన లోతైన మనస్తత్వంపై ప్రభావం చూపుతాయి.

మౌనం యొక్క పొరలు: మాయ నుండి సత్యం వరకు

శూన్యతను మొదటిసారిగా అనుభవించినప్పుడు, అది మనసులోని మాయాజాలాలతో – ఆలోచనలు, అహం, జ్ఞాపకాలు, అభిరుచులు, గాయాలతో ముంచబడి ఉంటుంది. కొన్నిసార్లు అది మనకి ఆప్యాయత మరియు ఉపశమనం కలిగిస్తుంది, మరికొందిసార్లు అసౌకర్యం మరియు బాధ కలిగిస్తుంది. ఉదాహరణకి, మైగ్రెయిన్ వచ్చినప్పుడు శబ్దాలు నొప్పిని పెంచుతాయ్, కానీ శూన్యత దాన్ని నెమ్మదింపజేస్తుంది. ఇంకా ఒక సింహానికి ఎదురుగా నిలబడినప్పుడు, పోరాడాలి గానీ పారిపోవాలి గానీ అనే నిర్ణయం తీసుకునే క్షణాల్లో ఉన్న శూన్యత మనసుకు అంత సుఖంగా ఉండదు, అది ఒత్తిడి తో నిండి ఉంటుంది. కాబట్టి, మనం శూన్యతకు ఇస్తున్న లక్షణాలు కేవలం శూన్యత తనకు మాత్రమే కాదు, మన అభిప్రాయాలు మరియు మనం ఎదుర్కొంటున్న పరిస్థితులపైనే ఆధారపడతాయి. నిజానికి, మన మెదడు మరియు మనసు ఈ ప్రభావాలకు ప్రతిరోధం చూపలేము.

శూన్యతను నిజంగా అనుభవించాలంటే, విమర్శ (తనిఖీ), ఆత్మ పరిశీలన, మరియు మన అనుభవాల స్వభావం మరియు వాటి శూన్యతతో సంబంధం పై నిరంతరం ప్రశ్నించగల మానసిక బలమైన ధైర్యం అవసరం. ఈ మౌనపు మొదటి పొర, పైగా చెప్పినట్లుగా, స్థిరంగా ఉండదు. ఇది మన ఆశించదలచుకున్న భావనలు, ఊహలపై ఆధారపడింది. దీనికి ఉదాహరణగా యద్ భావం తద్భవతి అనే శ్లోకం – మనం ఎలా ఆలోచిస్తామో, ఎలా మాట్లాడుతామో, లోకాన్ని ఎలా నమ్ముతామో మనం అదే.

ఈ మొదటి మౌనపు పొరను తొలగిస్తే, మౌనం స్వభావ లక్షణాలు లేకుండా ఒక ఉనికిగా కనిపిస్తుంది. అది కేవలం ఉంటుంది – అది ఏమిటో అదే. ప్రపంచంలోని అనేక సంస్కృతులు, కాలాల్లో ఈ ఉనికిని అనుభవించాయి. కానీ అందులో స్థిరంగా ఉండటం అంటే మనసును నియంత్రించగల శిక్షణ కావాలి. అదే విధంగా, మనస్సు కలగలిపిన ఆలోచనలు పూర్తిగా కరిగిపోవాలన్న మనోనాశం అనే స్వీకారం అవసరం. మౌనంతో కూర్చోవడం అంటే మనస్సు ఎలా బయటపడుతుందో భరించడమే. చాలామందికి ఇది మానసికంగా కలవరం కలిగించే అనుభవం. కానీ ఒక తాంత్రికుడికి ఇది అడ్డంకి కాదు – ఇది ఒక ఆహ్వానం, తెలివితేటలు మరియు ఉన్మాదం మధ్య నడిచే సన్నని తాడు మీద నడవడం వంటి ప్రారంభం. ఇది వైదిక సంప్రదాయాలలో అరుదుగా కనిపిస్తుంది.

శూన్యపురి యొక్క భ్రమ

మరి ఈ మౌనం అంటే ఏమిటి? ఇది భావన, అనుభూతి, స్థితి లేదా అనుభవం లేని స్థితి ఎలా అని అనిపించవచ్చు. దీని జవాబు శూన్యం అనే తత్త్వంలో దొరుకుతుంది,

దీన్ని నేను రెండు కోణాల నుంచి వివరించబోతున్నాను. ఈ మొదటి కోణాన్ని లలితోపాఖ్యానంలో బాగా వివరించారు —— ముఖ్యంగా భండాసురుడు, విషుక్రుడు, విషంగుడు మరియు శూన్యపురి అనే నగరానికి సంబంధించిన అంశాల్లో. దీన్ని నిజ జీవితంలో కూడా ఒక బాహుబలి-స్టైల్ గొప్ప సినిమాగా ఊహించవచ్చు. కానీ దీని అంతర్గత అర్థం ఏమిటంటే, ఒక సాధకుడు తన సాధన యాత్రలో ఎలా మారుతున్నాడో దాన్ని సూచిస్తుంది.

చాలా మందికి ఒక దశ వస్తుంది – ఆ దశలో వారికి ఏమీ ముఖ్యం అనిపించదు, జీవితం నిస్సారంగా, శూన్యంగా అనిపిస్తుంది. చుట్టూ ఉన్న మౌనం, ఖాళీదనం వల్ల అన్ని కోరికల్ని వదిలేయాలనే భావన కలుగుతుంది. కొన్నిసార్లు ఇది ఒత్తిడిగా, మందబుద్ధిగా కూడా అనిపించవచ్చు. ఈ స్థితి కూడా ఒక భ్రమే. ఎందుకంటే ఆ సాధకుడు భావిస్తాడు – "ఇంతవరకు వచ్చేశాను", "ఇది ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి" అని. నిజంగా చూస్తే, భౌతిక కోరికలు తగ్గిపోవడం నిజమే, కానీ దాని వెనుక కూడా రెండు తేడాలు ఉన్నాయి:

1. ఖాళీదనం వల్ల కోరికలు తగ్గడం ఒక విధం.
2. భౌతిక కోరికలకు అందిన ఆనందం తర్వాత వాటిపట్ల ఆసక్తి లేకపోవడం మరో విధం.

చివరికి ఒక దశలో అసలు ఏ కోరికలు ఉండవు. కానీ ఆ స్థితికి ముందు —— కోరికలు మెల్లగా తగ్గిపోతూ కొంత కొంత స్థాయిలుగా పోతాయి. ఈ కోరికల మౌనాన్ని ఒక మాయగా భావించాలి – అది కామదహనం వలె ఉంటుంది. ఆ కాలిన భస్మంనుండే భండాసురుడు పుడతాడు —— మాంద్యాన్ని, అంటే మందబుద్ధిని ప్రతినిధిగా తీసుకునే కామ substitute. కోరికలు లేని స్థితిలో ఒక నిశ్శబ్దమైన, మందంగా ఉండే ఖాళీదనం వస్తుంది. ఇది చాలా అయోమయంగా ఉంటుంది – ఏదీ అర్థం కాకపోవడం, జీవితం అసార్థకంగా అనిపించడం, చివరకు ఒకరకమైన బాధతో కూడిన మానసిక నిస్పృహ ఏర్పడుతుంది. ఇక్కడ చెప్పే "డిప్రెషన్" అనేది మానసిక వ్యాధి కాదు – కానీ ఒక బోరుగా, శక్తిలేని అనుభూతి. ఈ అనుభవం విచిత్రమైనది – ఎందుకంటే ఈ నిస్సారతను అనుభవిస్తూ ఉండే వ్యక్తి, దీన్నే ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి అని మాయలో పడతాడు.

ఈ మాయ కూడా ఒక రకమైన మౌనమే – ఒక నిశ్చలమైన, శూన్యమైన స్థితి. కానీ ఈ స్థితిని దాటి పోవాలి, అందుకే సాధకుడు శూన్యపురిని వదలాలి. ఎంతకాలం భండాసురుడు మిగిలి ఉంటాడో, అంతకాలం సాధకుడి శక్తిని పీలుస్తాడు. అతనితో పాటు ఉన్న విశుక్రుడు, విషంగుడు కూడా సాధకుడి శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక శక్తిని తక్కువ చేస్తూ, పర్యావరణాన్ని నెమ్మదిగా విషపూరితం చేస్తారు. దీని వల్ల తాంత్రికుడు ఒక మాంద్యభరిత నిద్రలో చిక్కుపడతాడు. దాంతో ఈ లోకం భయంకరంగా అనిపించి, మనం దానినుంచి పారిపోవాలనిపిస్తుంది —— కానీ ఇది అసలు ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి కాదు. ఇది సంన్యాస తత్వాల ప్రకారం చెప్పే త్యాగం కాదు.

శూన్యతా: పరస్పర ఆధారిత వాస్తవికత

సాధకుడు ఈ మాయాన్మయ మౌనాన్ని అధిగమించిన తర్వాత, రెండవ దృష్టికోణం వస్తుంది —— అక్కడ మౌనం చివరకు శూన్యతా అనే బోధలో విలీనం అవుతుంది. ఈ శూన్యతా అనేది నకిలీ ఖాళీదనం కాదు. ఇది అసమాప్తమైన, విస్తృతమైన తెరచి ఉన్న స్థితిని సూచిస్తుంది. సాధారణ మనస్సుకు ఇది అస్తిత్వం లేని స్థితిలా అనిపించవచ్చు – ఆత్మ లేకపోవడం, అర్థం లేకపోవడం, ఉత్సాహం లేకపోవడం వంటి భావనలుగా కనిపించవచ్చు. కానీ ఇది పూర్తిగా భిన్నమైనది. మహాయాన బౌద్ధులు ఈ శూన్యతాను ఇలా వివరించుకుంటారు – ఏ వస్తువుకి స్వతంత్ర, శాశ్వత స్వభావం (స్వభావం) ఉండదు.

ఈ స్థితిలో సృష్టిలోని అన్ని అంశాలు పరస్పరం ఆధారపడి ఉన్నాయన్న సత్యాన్ని తెలుసుకుంటారు – శబ్దం తరంగాలపై ఆధారపడుతుంది, తరంగాలు గాలిపై ఆధారపడతాయి, గాలి ఆకాశంపై, ఆకాశం శక్తిపై ఆధారపడుతుంది. ఆ శక్తి ఎప్పుడూ మారిపోతూనే ఉంటుంది – అది సృష్టించబడదు, నశించదు —— కేవలం చక్రాకారంగా తిరుగుతూనే ఉంటుంది. నీరు సముద్రం నుంచి ఆకాశానికి ఎగిరి, వానగా పడిపడి మళ్లీ సముద్రానికే చేరుతుంది. ఇది విశ్వంలో సూక్ష్మ స్థాయిలోను, స్థూల స్థాయిలోను జరిగే ఒక మూసివేసిన చక్రం.

ఈ స్థితిలోని మౌనాన్ని అర్థం చేసుకోవడం అంటే ఆ సత్యాన్ని అనుభవించే ద్వారం తీయడమే. ఇది వ్యక్తిగత ఖాళీదనంలో నాశనవాదం కాదు. శూన్యతా మనల్ని లోకాన్ని వదిలిపెట్టి పారిపోవద్దని, దానిలోనే స్వేచ్ఛగా జీవించమని ప్రేరేపిస్తుంది – ఎందుకంటే ఈ బ్రహ్మాండం ఒక లీల మాత్రమే అనే సత్యాన్ని తెలుసుకున్నాం కదా.

దక్షిణామూర్తి: మౌన గురువు

ఈ సత్యాన్ని మాటలతో, వ్యాసాలతో, ఉపన్యాసాలతో పూర్తిగా వివరించడం సాధ్యపడదు. ఇది అనుభవం ద్వారా మాత్రమే తెలుస్తుంది —— ప్రత్యేకించి అనాహత చక్రం ద్వారా. ఈ అనాహత (హృదయ చక్రం) లోని మౌనాన్ని, మనం దక్షిణామూర్తిని రూపంగా భావిస్తూ అనుభవించవచ్చు —— ఆయన మౌనానికి జీవ రూపంగా ఉంటారు. ఒక అశ్వత్థవృక్షం కింద కూర్చుని, దృష్టి స్థిరంగా, కదలకుండా, చిన్ ముద్రలో ఉండే శివస్వరూపమైన పరమగురు. అయినా, ఆయన శూన్యంలో కాదు – బ్రహ్మాండంతో సఖ్యతగా ఉనికిలో ఉంటారు.

ఇక్కడ మాటలు అవసరం లేదు. శ్వాసల మధ్య ఉండే ఖాళీలు, చైతన్య ప్రవాహాల యొక్క సున్నిత ఊసులు, మన హృదయ ధ్వనులు – ఈ “లబ్-డబ్” జపం – ఇవన్నీ మాటలు చెప్పలేనిది తెలియజేస్తాయి. ఆయన ముందు కూర్చోవడం అంటే మౌనమే బోధించబడే దృశ్యం. మనం అనాహత శబ్దాన్ని వినడం, అనుభూతి నుండి జ్ఞానానికి ప్రయాణం మొదలుపెట్టడమే. ఇక్కడ, సాధకుడు ఓ ముఖ్యమైన విషయం తెలుసుకుంటాడు – జ్ఞానం అనేది బోధించబడాల్సినదిగా కాకుండా, లోపలినుండే తలెత్తే ఒక స్పందనగా వస్తుంది. అది సహజంగా పుట్టే అగ్నిలా ఉంటుంది.

మన హృదయం ఎలా శబ్దాలతోనే కాకుండా ఆ శబ్దాల మధ్యనున్న మౌనంతోనూ పనిచేస్తుందో, అలాగే దక్షిణామూర్తి కూడా సాధకుని మౌన చర్యల ద్వారానే శిక్షణ ఇస్తాడు. ప్రతి ఆగిపోయే క్షణం, ప్రతి శ్వాస, ప్రతి నిశ్చలత —— ఇవే పాఠాలు. ఇలా సాధకుడు తెలుసుకుంటాడు —— జ్ఞానం అనేది సంగ్రహంలో ఉండదు; అది పరిశీలనలో, స్పందనలో, ప్రత్యక్షతలో ఉంటుంది. దక్షిణామూర్తి చుట్టూ కూడిన ఋషులు, ఆయన నుండి పాఠాలు, గొప్ప జ్ఞానం అందుతుందని ఆశించి కూర్చోరు. వారు నిజంగా జ్ఞానానికి మూలమయిన తత్త్వంతో ఏకమై ఉన్నారు.

ఇది మనకు తెలిసినట్టు మాటల ద్వారా జరిగే బోధ కాదు. ఇది మౌనంలో జరిగే బోధన —— ఒక చూపు, ఒక అనుభూతి, ఒక స్పర్శ లాంటి అనుభవం ద్వారా జరిగే విద్యా ప్రసారం. ఇందుకే, గురుకులాల వంటి సంప్రదాయ విద్యా విధానాలలో, గురువు వెంట ఉండే శిష్యుని ఉనికే అత్యంత విలువైనదిగా భావించబడుతుంది —— శాస్త్రాలు చదవడానికంటే ఎక్కువ. ఈ ఉనికి, సాధారణంగా మౌనంలోనే అభివృద్ధి చెందుతుంది, అదే శుద్ధ తత్త్వం మరియు జ్ఞానం యొక్క మూల స్వభావం. ఇది లేకపోతే, మనం నేర్చుకునే విద్య చాలా మందంగా, చిత్తశుద్ధి లేకుండా ఉంటుంది. ఇదే అర్థం తాంత్రికులకు కూడా వర్తిస్తుంది —— అక్కడ పరమగురు ఆనంద భైరవుడు, అంటే శివుడి సాక్షాత్కార రూపమే.

ఇక్కడ సాధారణ విద్యా మార్గాలు —— మాటలు, తర్కం, లాజిక్ మొదలైనవి రెండవ స్థానంలో ఉంటాయి. ఎందుకంటే ఇక్కడ కలిగే జ్ఞానం చాలా సూక్ష్మమైనది, ఆంతరంగికమైనది, తక్షణమే తెలిసిపోవడం వంటి ప్రత్యేకత కలిగిఉంటుంది. ఇది మౌనం ద్వారా చికిత్స చేసే విద్య, బలవంతంగా బోధించదు, భ్రమను కరిగిస్తుంది, శుద్ధ తత్త్వం మరియు జ్ఞానానికి ద్వారం తీయుతుంది. ఇక్కడ, హృదయ స్పందనే శిష్యుడు, ఆ స్పందనల మధ్య ఉండే ఖాళీ◌ే గురువు, ఆ హృదయమే గురుకులం అవుతుంది.

ముగింపు: అంతిమ సత్యం

దక్షిణామూర్తి మరియు ఆనంద భైరవుని ఉనికి మనకు గుర్తు చేస్తుంది —— అన్ని శాస్త్రాలు, ఉపదేశాలు, క్రియాకలాపాలు చివరికి ఒకే తత్త్వాన్ని చూపిస్తాయి —— జ్ఞానం అనేది మౌనంతో విడదీయలేనిది, మరియు మౌనం అనేది ఉనికితో విడదీయలేనిది. ఈ సత్యాన్ని నిజంగా అనుసరించాలంటే, గురువు అనే విరుద్ధతను అంగీకరించాలి —— ఆయన మౌనం ద్వారా మాట్లాడతాడు, స్పర్శ లేకుండా మేల్కొలిపేస్తాడు, మనం ఊహించే గురువు పాత్రకంటే ఆయన పాత్ర ఎక్కువ. ఆ గురువు శిష్యునిలో శాశ్వతంగా ప్రతిధ్వనిస్తాడు —— ప్రతి చర్యకి పూర్వం ఒక మౌనమైన నేపథ్యంగా ఉంటాడు.

అలా శివుడు తన మౌనంతో శక్తి యొక్క సంగీతానికి తాళం అందిస్తాడు. ఇద్దరూ కలిసి

నపుడే స్పందం ఉత్పన్నమవుతుంది — అది సృష్టికి హృదయ స్పందన లాంటిది, ప్రతి ఉత్పత్తి వెనుక ఉన్న రిథమ్. మంత్ర జపం కూడా ఇదే నిజాన్ని చూపిస్తుంది. ప్రతి అక్షరం ధ్వనిస్తుంది, క్రమంగా మరుస్తుంది, చివరికి మౌనంలో విలీనమవుతుంది. మౌనం లేకుండా మంత్రం అసంపూర్ణం. మంత్రానికి శక్తి, ధ్వనిలో మాత్రమే కాదు — ఆ ధ్వనిని ధరించే మౌనంలోనూ ఉంటుంది.

ఇది ఉనికి మరియు అనుపస్థితి, శబ్దం మరియు మౌనం మధ్య ఉన్న సంగమం వద్దే జరుగుతుంది. అక్కడే హృదయం మరియు మనస్సు ఏకమవుతాయి. అక్కడే సాధకుడు మాటలకు అతీతమైన సత్యాన్ని గ్రహిస్తాడు — అంతిమ గురువు అనేది మన లోపలే ఉండే మౌన సాక్షి. మేల్కొలుపు అనేది ముందే ఉంది, అది కేవలం గుర్తించబడాల్సింది మాత్రమే.

ఇక్కడ ఒక విషయం గుర్తుపెట్టుకోవాలి — నేను ఇంతవరకూ మౌనాన్ని శబ్దం కోణం నుండి విశ్లేషించాను. ఎందుకంటే ముందుగా మనకు దారితీసేది శక్తి. ఆమె జీవన ప్రవాహాలను చూపించి, చివరికి మనల్ని శివుని నిశ్చలతకు తీసుకెళ్తుంది. శక్తి ప్రారంభిస్తుంది, కానీ శివుడి ద్వారా మాత్రమే ఆమె సంపూర్ణత కనిపిస్తుంది. భైరవుడు లేకుండా, భైరవీ అనుభవం పరిమితంగా ఉంటుంది. వారి పరస్పర కలయిక ద్వారానే మనం సంపూర్ణతను చూస్తాం — భయాల సౌందర్యం, సౌందర్యాల భయం — ఇవన్నీ కలిసే అసలైన అర్థం ఆవిష్కృతమవుతుంది.

ఇదే మౌన స్వభావం

నవరసాలు

(తొమ్మిది భావాలు-2)

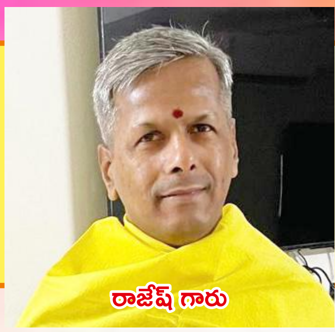
రాజేష్ గారు

"నవరసాలు" మన హృదయాన్ని కదిలించి, మనసుని మలుస్తాయి.
శ్రీవిద్య సాధనలో అవి యోగినీశక్తుల్లా మనలోని ప్రతి కోణాన్ని శుద్ధి చేస్తాయి.
చివరికి ఈ రసాలు అన్నీ శాంత రసంలో లీనమై,
సాధకుడిని లలితా త్రిపురసుందరీ అనుభూతికి తీసుకెళ్తాయి.

భయానక (భయం)

భయానికి తనకంటూ ఒక ప్రత్యేకమైన అందం, సున్నితత్వం ఉంది. ఇది జీవించి ఉన్నామనే ఒక సున్నితమైన అనుభూతిని మోసుకొస్తుంది. 'భయం' అనే పదాన్ని సాధారణంగా ప్రతికూలంగా చూస్తారు, కానీ ఈ భావోద్వేగం చాలా సార్లు సానుకూలమైనదే. జీవించి ఉన్నవారే భయాన్ని అనుభవించగలరు; చనిపోయినవారికి అది అనుభవం కాదు. కాబట్టి భయం జీవితం యొక్క ఒక ముఖ్యమైన భాగం.

ప్రకృతి ప్రతి జీవిలో కొంత భయాన్ని నాటింది. ఆ భయమే జీవనాన్ని రక్షించడానికి, కాపాడుకోవడానికి తోడ్పడుతుంది. కొంత భయం ఉంటేనే మనుషులు నీతిగా ప్రవర్తిస్తారు. ఇతరులకు నష్టం చేయవచ్చనే భయం మనిషిని జాగ్రత్తగా ఉంచుతుంది. విఫలమవుతాననే భయం మరింత శ్రద్ధగా, స్వీయ ప్రేరణతో నడిపిస్తుంది. భయం నిర్లక్ష్యాన్ని జాగ్రత్తగా మారుస్తుంది. అస్పృహను స్పృహగా మార్చుతుంది. మాంద్యాన్ని అప్రమత్తతగా మలుస్తుంది. పూర్తిగా భయం లేకపోతే హానికరమైన ప్రవర్తనలు వస్తాయి.

అహంకారం భయాన్ని పట్టించుకోదు, దానివల్ల హానికరమైన ప్రవర్తన వస్తుంది. కానీ జ్ఞాని మాత్రం భయాన్ని అంగీకరించి, దైవంలో సాంత్వనను కనుగొంటాడు. ప్రేమలో, పూర్తిగా శరణాగతి లో ఉన్నప్పుడు భయం ఉండదు. అహంకారానికీ భయం అనుభవం ఉండదు. కానీ ఈ రెండు భయరహితత్వాల మధ్యలో ఆకాశం–భూములంత తేడా ఉంది. భయం ధర్మానికి దారితీస్తుంది, మరింత శరణాగతిని కలిగిస్తుంది, సరైన మార్గంలో ఉంచుతుంది, విధ్వంసకర ప్రవర్తనను ఆపుతుంది. ఈ భయమే భూమిపై శాంతి, క్రమాన్ని కాపాడుతుంది.

అద్భుత (ఆశ్చర్యం)

ఆశ్చర్య భావన మనసులో అప్రమత్తతను కలిగిస్తుంది. ఒక అద్భుత సంఘటన మనిషిని ఆశ్చర్యపరుస్తుంది, ఆ ఆశ్చర్యమే మనసును మేల్కొలుపుతుంది. నిజంగా మేల్కొన్నప్పుడు మనం మొత్తం లోకం అద్భుతాలతో నిండి ఉందని గ్రహిస్తాం. మొత్తం సృష్టి ఒకే చైతన్యం యొక్క వ్యక్తీకరణ కాబట్టి ఆశ్చర్యానికి, విస్మయానికి ప్రేరణ కలిగించేందుకే అది ఉంది.

ఆశ్చర్యమే ఆధ్యాత్మిక మేల్కొలుపు యొక్క పునాది. ప్రపంచం ఎన్నో అద్భుతాలతో నిండి ఉందనేది నిజంగా ఆశ్చర్యకరమే. కానీ మనం వాటిని తరచుగా పట్టించుకోము. అప్పుడు నిర్లక్ష్యం వస్తుంది, అది మాంద్యం, క్రియారాహిత్యం, అజ్ఞాన భావనలకు దారితీస్తుంది.

ఆశ్చర్యమే లోకంలోని ప్రతి విషయంతో అనుసంధానమయ్యే ప్రారంభం. ఒకసారి అనుసంధానం కలిగితే ప్రతి దానిలో ఆశ్చర్యమే కనిపిస్తుంది. జీవనయాత్రలో ఒక పువ్వు చూసి “అహా! ఎంత అందంగా ఉంది ఈ పువ్వు!” అని విస్మయపడతాం. ప్రతి రేకులో, ప్రతి ఆకులో ఉన్న జ్ఞానాన్ని గుర్తించాలి. ప్రతి మనిషిని చూసినప్పుడు, వారికీ తమకంటూ ఒక మనస్సు ఉందని, అది వారి కళ్ల ద్వారా చూస్తుందని, వారి నోటి ద్వారా మాటాడుతుందని గమనించవచ్చు.

కరుణ (దయ)

కరుణ మన సహజ స్వభావం. కరుణ అవగాహన యొక్క అత్యున్నత వ్యక్తీకరణ. అది ప్రతికూలతలన్నింటి నుండి విముక్తి పొందిన జ్వాల, ఏ బంధనంలోనూ లేని జ్వాల, హానికర ప్రభావాలన్నిటి నుండి పవిత్రమైన జ్వాల. అలా జ్వాల కరుణగా మారుతుంది.

కానీ కరుణ అనేది దయ కాదు. దయ కరుణ కాదు. దయ అనేది అహంకారపు భావన, అది అహంకారాన్ని పెంచుతుంది. ఎవరైనా మీద దయ చూపినప్పుడు, మనం పైచేయి లో ఉన్నట్టు అనిపిస్తుంది. అది వేరే వ్యక్తిని అవమానపరచడం లాంటిదే – అతడిని తగ్గించి, అతడి అవమానంలో మనకు ఆనందం కలుగుతుంది. ఎందుకంటే దయ అనేది కేవలం పైపొరలో కనిపించే కరుణ, లోతులో అది కరుణతో సంబంధం లేకుండా ఉంటుంది.

కరుణకు ఎలాంటి ఉద్దేశం ఉండదు. అది స్వార్థరహితంగా ఉంటుంది. మనకు ఉంది కాబట్టి ఇస్తాం – వేరేవాడికి అవసరమా కాదా అనేది సంబంధం లేదు. కరుణలో వేరేవాడు అంశమే కాదు. మనకు ఉంది కాబట్టి అది ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది. కరుణ శ్వాసలాగే సహజసిద్ధమైనది, స్వతంత్రంగా ఉద్భవించేది. కానీ దయ అనేది ఒక శిక్షణ పొందిన వైఖరి.

శాంత (శాంతి)

మనిషి మనసును దాటినప్పుడే శాంతిని తెలుసుకోగలడు. ఒక ప్రత్యేకమైన గుర్తింపుతో తాను అంటిపెట్టుకోకుండా ఉన్నప్పుడే అతను కేవలం ‘మనిషి’ అవుతాడు. ఆ పవిత్ర స్థితిలో నిజమైన శాంతి, దాని ఆనందం తెలుస్తాయి.

మనసే మనిషి, ప్రపంచం మధ్యలో ఉన్న గోడ. అది వంతెన కాదు, గోడ మాత్రమే – మనసుకు ఆవల వంతెన ఉంది. మనసు అనేది అహంకారపు ప్రక్రియ, అహంకారపు క్రియాశీలత. అహంకారం యుద్ధంలోనే ఉంటుంది. అది నిరంతర పోరాటాన్ని కోరుతుంది. ఇతరులతో పోటీ కావాలి, సంఘర్షణ కావాలి, అసూయ కావాలి, స్వామ్య భావన కావాలి, ద్వేషం కావాలి. ఇవన్నీ తప్పు. వాటితోనే అహంకారం బతుకుతుంది.

అంతరంగ శాంతిని పొందాలంటే మనసు ఎలా పనిచేస్తుందో లోతుగా అర్థం చేసుకోవాలి. దాని సూక్ష్మమైన, మోసపూరిత స్వభావాలను జాగ్రత్తగా గమనించాలి. ఎవరు తమ మనసుకు యజమాని అవుతారో, వారు ఇక అంతర్గత సంఘర్షణలో ఉండరు. వారి లోపల సాహార్దం ఉంటుంది, లోపలి యుద్ధం ఆగిపోతుంది. అలాంటి వ్యక్తి తనలో ఏకత్వాన్ని అనుభవిస్తాడు, తన అంతర్గత భాగాల మధ్య విభజన ఉండదు. అలాంటి వ్యక్తి తనలోని సంఘర్షణలను ఇతరుల మీదకు నెట్టడు, ఎవరితోనూ గొడవపడడు.

గురువాణి

శ్రీ దేవీ ఖడ్గమాల

(భాగము - 27)

మహేంద్రి —

మహా ఇంద్ర భోగం.

అన్ని రకాల నెగటివిటీలు తొలగిపోతాయి. జీవితం ఓ ఉత్సవంగా మారుతుంది — భోగం.

అందుకే మనం చెప్పుకుంటాం — సెలబ్రిటీ అనేది జీవితం ఉత్సవంగా జరుపుకునే వ్యక్తి.

మహేంద్రి నీకు ఆ జీవిత ఉత్సవాన్ని అందిస్తుంది.

మన జీవన ఉత్సవాన్ని అడ్డుకునే మలినాలు ఏమిటి?

ఇతరుల పట్ల శ్రద్ధ లేకపోవడం, వారిని తక్కువగా చూడటం — ఇవన్నీ అజ్ఞానం వలన వస్తాయి.

ఆ అజ్ఞానాన్ని మహేంద్రి తొలగిస్తుంది.

ఇంద్రుడు అంటే ఇంద్రియాలను జయించినవాడు.

ఇక్కడ నీవు నీ ఇంద్రియాల మీద పరిపూర్ణ విజయం సాధిస్తావు.

ఇంద్రియాల ముందు నువ్వు ఉండకుండా, అవి నీ ముందు ఉండటం ఇప్పుడు జరుగుతోంది.

అయితే మహేంద్రి ఆ స్థితిని మార్చి నిన్ను ఇంద్రియాల వెనుక ఉంచుతుంది — పార్థసారథిలా.

అప్పుడే అద్భుతం జరుగుతుంది. నీవు సెలబ్రిటీ అవుతావు.

బృహస్పతి నుండి జ్ఞానం వస్తుంది.

ఆ జ్ఞానానికి ఆధారంగా ఉండే శక్తులు — అధిదేవత మరియు ప్రత్యధిదేవత — బ్రహ్మ మరియు ఇంద్ర.

ఒకవైపు బ్రహ్మ — జ్ఞానం. మరోవైపు ఇంద్ర — భోగం.

నీవు జ్ఞానంతో వికసిస్తావు, ఓ మాస్టర్‌గా అవతరిస్తావు —

దేశాధిపతి అయినా సరే, ఆ మాస్టర్ ఎదుట నమస్కరించాల్సిందే, ఎందుకంటే ఆయన బ్రహ్మజ్ఞానాన్ని పొందాడు.

నీ జీవితంపై పరిపూర్ణ అవగాహన, నీ ఇంద్రియాలపై పరిపూర్ణ నియంత్రణ —

ఇవి నిన్ను మాస్టర్‌గా మారుస్తాయి. మహేంద్రి నిన్ను పరమహంసంగా చేస్తుంది.

ముందుగా నీవు హంసగా మారాలి.

ఇప్పుడున్న స్థితిలో జీవుడు — కాకిలా ఉంటుంది. ఏదైనా తినేస్తాడు, ఎక్కడికైనా వెళ్తాడు.

అదే జీవుడు — క్రమంగా హంసగా మారాలి.

హంసకు ఏమి కావాలో తెలుస్తుంది, మిగతాది అవసరంలేదని అర్థమవుతుంది.

తరువాతే పరమహంస స్థితి వస్తుంది.

ప్రతి ఒక్కరూ సెలబ్రిటీగా మారాలని కోరుకుంటారు.

చాముండా —

చండముండ నిశూధిని చాముండా.

చండుడు — అతితీవ్ర అహంకారంతో కూడినవాడు.

చండుడు ఎక్కువగా మెదడుతో జీవిస్తాడు — చైతన్యంతో కాదు.

మరొకవాడు — ముండుడు — ఇతరులను తక్కువగా చూస్తాడు.

ఈ ఇద్దరూ మన జీవితాన్ని ప్రభావితం చేస్తారు.

అందుకే చండీపఠంలో కాళీ చండముండలను సంహరిస్తుంది.
ఆ ఇద్దరి తలలను తానే తీసుకుని తల్లిదేవికి సమర్పిస్తుంది:
"నేను చండముండలను సంహరించాను. మిగతా రాక్షసులను తల్లి నీవే సంహరించాలి."
అప్పుడు తల్లి అంటుంది:
"నీవు చండముండలను సంహరించావు కనుక, నిన్ను చాముండాగా పిలుస్తారు!"
మహేంద్రి — మహత్త్వం — భోగం.

మహాలక్ష్మి —
మహాశుభం — సంపూర్ణ ఐశ్వర్యం.
ఇప్పుడు జీవిత చక్రం పూర్తి అవుతుంది.
ఈ ఏడు దేవీమాతలు నిన్ను పూర్తిగా శిక్షణనిచ్చి, మార్గనిర్దేశనం చేసి, సన్నద్ధం చేస్తారు.
అందుకే కొందరి వద్ద కేవలం ఏడు మాత్రికల వర్ణన మాత్రమే ఉంటుంది.
ఎనిమిదవ మాతృక — మహాలక్ష్మి — ఈ మిగిలిన మాతృకలందరినీ నియంత్రించే శక్తి.
"ఓం శ్రీం హ్రీం శ్రీం కమలే కమలాలయే ప్రసీద ప్రసీద శ్రీం హ్రీం శ్రీం ఓం మహాలక్ష్మ్యై నమః"
ఈవిడే— భట్టారిక పండితురాలు —
జీవుని సంసార పంకం నుండి పైకి లేపగల శక్తి ఉన్నతల్లి.
పంకం — అంటే సంసార మట్టి.
కమలే కమలాలయే — ఆమె నిన్ను కమలంగా చేస్తుంది.
ఎలా?
మహాలక్ష్మి నీ జీవితంలోని ప్రతి రంగంలో ఐశ్వర్యాన్ని అందిస్తుంది.
మొదట — నీవు ఒక మంచి మనిషిగా వికసిస్తావు.
అంటే — నీకు అత్యున్నతమైన కృతజ్ఞతా భావం కలుగుతుంది.
రెండవది — నీవు లోకజ్ఞానం ద్వారా అన్ని రంగాలలో అభివృద్ధి చెందుతావు.
నీ వృత్తి ఏదైనా — నీవు ఆ రంగంలో శ్రేష్ఠుడవుతావు.
డాక్టరైతే — అత్యుత్తమ డాక్టర్,
న్యాయవాది అయితే — అగ్రగామి న్యాయవాది.
ప్రపంచంలో ఏదైనా సాధిస్తావు.
మండే జీవితం పట్ల ఆసక్తి లేకపోతే —
నీ జీవితం ఆధ్యాత్మికతకు అంకితమైతే — ఆ మార్గంలో కూడా నీవు గొప్ప ఉపాసకుడవుతావు.
సంపూర్ణ ఐశ్వర్యం.
నీ జీవితంలో ఎప్పుడూ స్థితి స్థబ్దంగా ఉండదు.
అన్ని మార్పులు — చైతన్యంతో కూడినవి.
చైతన్యం అంటే ఐశ్వర్యం.

మనము ఐశ్వర్యాన్ని తప్పుగా నిర్వచిస్తున్నాము —
ఉద్యోగం సంపాదించడం, పెళ్లి చేయడం, పిల్లల పుట్టడం — ఇవే ఐశ్వర్యం కాదు.
ఈ శరీరాన్ని నిలుపుకోవడంలో కూడా ఐశ్వర్యం ఉంటుంది.
నీ మాటలలో కూడా ఐశ్వర్యం ఉంటుంది.
ప్రతి అంశంలో ఐశ్వర్యమే.
నీవు గ్రహించడంలేదు —
మహాలక్ష్మి నిన్ను నీ జీవితంలోని అతి పెద్ద ఐశ్వర్యాన్ని గుర్తించేలా చేస్తుంది.
ప్రతి క్షణం — జీవితం ఐశ్వర్యమే.
మంత్రమేమిటంటే?
"ఓం శ్రీం హ్రీం శ్రీం కమలే కమలాలయే ప్రసీద ప్రసీద శ్రీం హ్రీం శ్రీం ఓం మహాలక్ష్మ్యై నమః"

ఇవే అష్టమాతృకలు.
మనమింకా బిందుస్థానం లోపలికీ ప్రవేశించలేదు.
ఇది — బాహ్య ఆవరణం మాత్రమే.
మొదటి ఆవరణం తర్వాతి వరసలో ఉన్నాం.
ఎంత గొప్ప కరుణ తల్లిదేవికి!
నీవు ఆ దిశగా అడుగు వేస్తే — తల్లి తన శక్తులను పంపుతుంది:
"నా బిడ్డ నావైపు నడుస్తున్నాడు — ఇతన్ని కాపాడండి."
ఆమె నీకు సహాయం చేస్తుంది.
నీవు చేయవలసింది ఒక్కటే —
ఆమె వైపు మొదటి అడుగు వేయాలి.

కాంచీపురం శ్రీవిద్యా జ్ఞాన పీఠం అప్‌డేట్

గోపుర నిర్మాణం

శిల్పి (స్థపతి) గోపురం డ్రాయింగులను పూర్తి చేశారు. రాయి గోపురం చేయాలని తుదిగా నిర్ణయించబడింది. దాని ఖర్చు సుమారు 1.8 కోట్లు ఎక్కువ అయినప్పటికీ, అది 400 సంవత్సరాల పాటు నిలబడే దీర్ఘకాల ప్రయోజనం కలిగినదిగా భావించి ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నారు. దీనికి అనుగుణంగా నిర్మాణ శిల్పి (Architect) లతో సమావేశం నిర్వహించబడింది మరియు foundation పనులు అంచనాలు ప్రారంభించారు.

అపార్ట్‌మెంట్ నిర్మాణం

అదేవిధంగా, దక్షిణ–పడమర మూలలోని స్థలంలో అపార్ట్‌మెంట్ నిర్మాణం మొదలుపెట్టడం కూడా నిర్ణయించబడింది. ఆ భవనంలోని గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో ప్రజల కోసం టాయిలెట్లు ఏర్పాటు చేయనున్నారు. ఇది ఫిబ్రవరిలో జరగబోయే కోటి ప్రత్యంగిర హోమం సమయంలో వచ్చే భక్తుల రద్దీని దృష్టిలో ఉంచుకుని చేయబడుతున్నది.

ఉద్యానవన ప్రణాళికలు

ఉద్యానవన (హార్టికల్చర్) సంబంధిత వివరాలు కూడా సేకరించబడుతున్నాయి మరియు వారం రోజులలో ఆ ప్రణాళికలు తుది రూపం దాల్చనున్నాయి.

వర్గీకరణలో ఆలస్యం

ఇక వర్గీకరణ (classification) కోసం దరఖాస్తు చేసిన నాటి నుండి నాలుగు నెలలుగా ఆలస్యం జరుగుతోంది. వారు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారు, కానీ ఆ ఆలస్యానికి గల వాస్తవ కారణం తెలియడం లేదు. ఈ విషయాన్ని త్వరితంగా పరిష్కరించడానికి రాజకీయ సహాయం కోసం ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.

సెప్టిక్ ట్యాంక్ నిర్మాణం

సెప్టిక్ ట్యాంక్ రూపకల్పన (design) పూర్తయింది, మరియు భవనాలన్నీ పూర్తికాలేదన్నప్పటికీ, పూర్తి సామర్థ్యంతో సెప్టిక్ ట్యాంక్ నిర్మించాలనే నిర్ణయం తీసుకోబడింది.

CSR నిధులను పొందడంలో మనకు సహాయం చేయడానికి ఆసక్తి ఉన్న వారిని సంప్రదించి, మాకు (+91 80882 56632, +91 86087 47873) తెలుపవలసినదిగా మేము మిమ్మల్ని అభ్యర్థిస్తున్నాము.

కాంచీపురంలో నిర్మించబడే శ్రీ విద్యా జ్ఞాన పీఠనిర్మాణమునకు తోడ్పడండి!

శ్రీ మాత్రే నమః అన్ని విద్యలలో కెల్లా గొప్పది శ్రీవిద్య అని చెప్పబడుతుంది.

ఎందుకంటే, దీనిలో ప్రాపంచిక, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాలను చేరుకునే పద్ధతులు, అవకాశాలు మెండుగా ఉంటాయి. ఇటువంటి శ్రీవిద్యను అందరికీ నేర్పేవారు కరువైపోవడమే కాదు, ఆ విద్యను శాస్త్రబద్ధమైన రీతిలో ఉపాసన చేయడానికి అనువైన ప్రదేశాలు కూడా తగ్గిపోయాయి. ఏ ఉపాసన అయినా ఏదైనా క్షేత్రంలో చేస్తే ఫలితం ఎక్కువగా ఉంటుందని శాస్త్రాలు ఘోషిస్తున్నాయి. ఈ లోటును తీర్చడానికా అన్నట్లు సుప్రసిద్ధ శక్తి పీఠములలో ఒకటైన కాంచీపురంలో 9 ఎకరాల విస్తీర్ణంలో

ప్రసిద్ధ **శ్రీ విద్యా ఉపాసకులైన శ్రీ గురు కరుణామయ** గారిచే ఒక **శ్రీ విద్యా జ్ఞాన పీఠము** నిర్మించబడుతున్నది.

ఇందులో, శ్రీ విద్య ప్రధాన దేవత అయిన **రాజరాజేశ్వరి, సదాశివునిమీద** ఆశీనురాలై, 9 అడుగుల ఎత్తు గల విగ్రహ రూపంలో భక్తులను అనుగ్రహిస్తుంది. అమ్మవారికి ఇరువైపులా 5 అడుగుల ఎత్తు గల విగ్రహ రూపంలో **రాజశ్యామల, వారాహీ** దేవతలు భక్తులలో ఆకర్షణ శక్తిని పెంచి, వారిని వ్యతిరేక శక్తులనుండి (నెగెటివ్ ఎనర్జీ) కాపాడుతూ ఉంటారు. అంతే కాదు. సంప్రదాయ రీతులలో విశాలంగా నిర్మించబడే యాగశాలలో అన్ని రకాల హోమ గుండములు, నిర్మాణం చేయబడతాయి. వీటితోబాటు, ఒక పెద్ద గోశాల, రెండు పుష్కరిణులు, వాటి చుట్టూ ఉపాసకులు కూర్చుని ధ్యానం చేసుకోవడానికి వసతులు, చిత్రాలలో చూపించిన విధంగా నిర్మించబడతాయి. నక్షత్రవనం, ఔషధ వనాలతో పాటు, శాస్త్రములలో చెప్పబడిన శ్రీ విద్యా సాధనకు సంబంధించిన అన్ని పుష్ప,ఫల, పత్ర వృక్షములు 3 ఎకరాల స్థలంలో పెంచబడతాయి. ఈ వనంలో నడిస్తే, అనేక ఆరోగ్య సమస్యలు తీరడజూలై కాకుండా, గ్రహ సంబంధమైన సమస్యలు కూడా పరిష్కరించబడతాయి అని నమ్మకము. వీటన్నింటితో బాటు, ఆసక్తి గల సాధకులు శాశ్వతంగా ఉండి ఉపాసన చేసుకోవడానికి, లేదా సంవత్సరంలో కొంత కాలం ఉండడానికి వీలుగా ప్రత్యేక వసతి గృహాలు నిర్మించబడతాయి.

కావున, భక్తులెల్లరూ ఈ బృహత్సంకల్పానికి దోహదపడుతూ, శ్రీవిద్యా ఉపాసకులకు మాత్రమే కాకుండా, పామర జనానికి కూడా ఉపయోగ పడే ఈ అద్భుత పీఠ నిర్మాణానికి ఇతోథికంగా విరాళాలు అందించి సహాయ పడవలసిందిగా వినమ్రంగా అర్థిస్తున్నాము.

ఆసక్తి గలవారు **+91 8088256632** నంబరునకు వాట్సాప్ సందేశం పంపగలరు.

దాతలు దిగువ ఇవ్వ బడిన **QR code** ను scan చేసి, విరాళాలు శ్రీ విద్యా లెర్నింగ్ సెంటర్ యొక్క యాక్సిస్ బ్యాంక్ అకౌంట్ నందు జమచేయవచ్చును.

మరిన్ని వివరములకు **8088256632, 9951998444, 8861858899** లలో ఏదైనా ఒక ఫోన్ నంబర్ ద్వారా సంప్రదించగలరు. డొనేషన్ ఇచ్చేడివారు వారివారి చిరునామా ఇచ్చినచో అమ్మవారి ప్రసాదము పంపించగలము.

The donation may be paid to the following account FROM ANY BANK ACCOUNT IN INDIA ONLY along with writing the DONOR name in the transaction slip for easy tracking. ALSO PLEASE PROVIDE YOUR PAN NUMBER FOR AUDIT

Sri Vidya Learning Centre
Axis bank, Madhapur, Hyderabad, India.
Current Account No.: 918020064708498
Swift Code: AXISINBB553,
IFSC Code: UTIB0000553
PLEASE MESSAGE
+91 80882 56632, +91 86087 47873
IF YOU HAVE ANY QUESTIONS

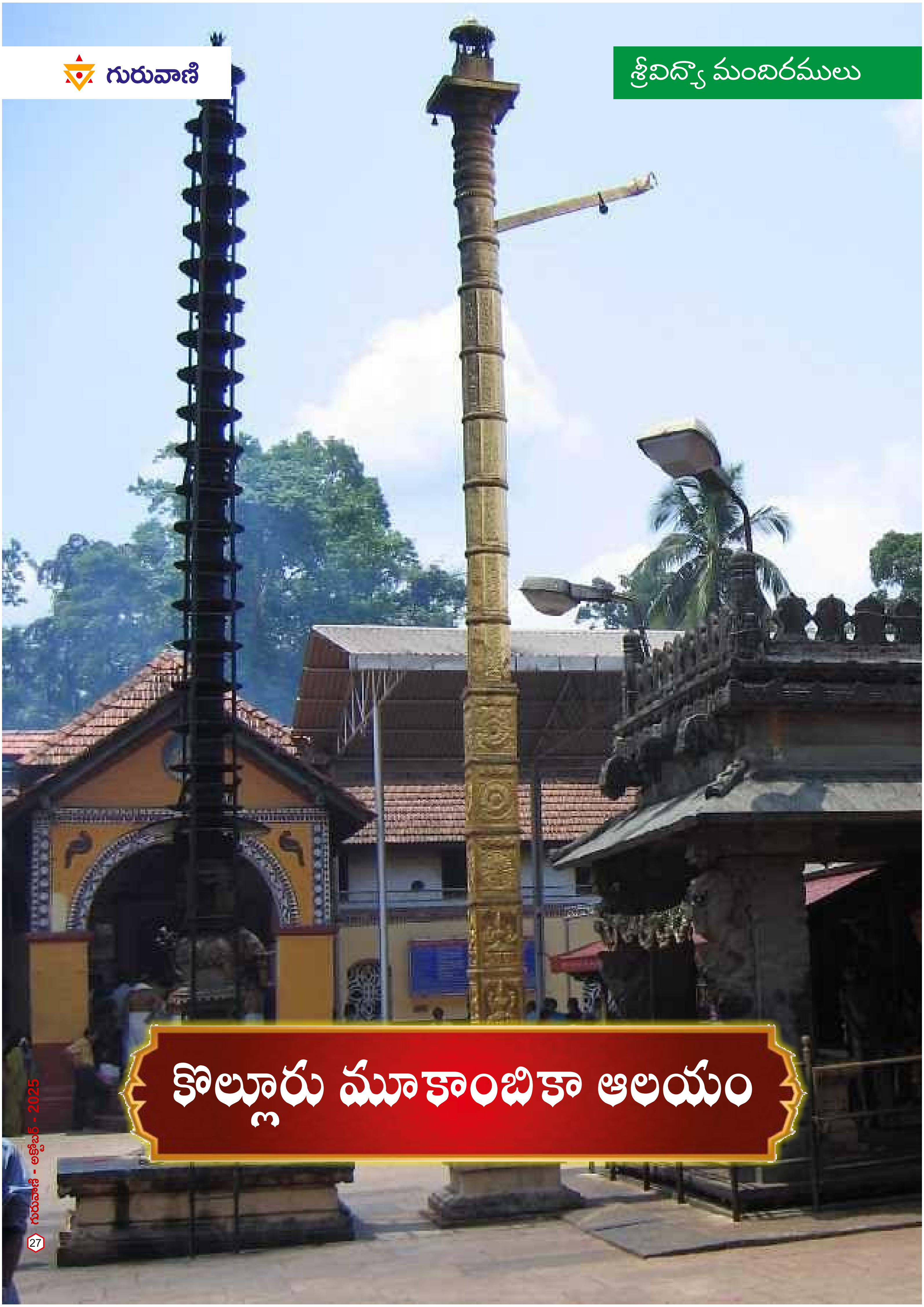

కొల్లూరు మూకాంబికా ఆలయం

కొల్లూరు మూకాంబికా ఆలయం

పురాణ ప్రస్తావన

కర్ణాటక రాష్ట్రంలోని ఉడిపి జిల్లాలో ఉన్న కొల్లూరు మూకాంబికా ఆలయం ఆదిపరాశక్తి యొక్క అవతారమైన దేవి మూకాంబికకు అంకితమైనది. ఈ ఆలయం సుమారు 1200 సంవత్సరాల పాతదిగా భావించబడుతోంది. పురాణం ప్రకారం, కామాసురుడు అనే రాక్షసుడు వరం పొంది మునులను హింసించటం ప్రారంభించాడు. దేవతల శక్తులన్నింటినీ కలిపిన అమ్మవారు అతన్ని మూక (నిశ్శబ్దుడు) చేశాక సంహరించగా, ఆమెకు "మూకాంబిక" అనే పేరు వచ్చింది. ఈ పురాణ గాథే ఆలయ ప్రాముఖ్యతకు మూలంగా ఉంది.

ఆది శంకరాచార్యుడి సంబంధం

8వ శతాబ్దానికి చెందిన తత్త్వవేత్త ఆది శంకరాచార్యులు ఈ ఆలయంతో ఎంతో దగ్గరగా సంబంధం కలిగి ఉన్నారు. ఆయన స్వయంభూ జ్యోతిర్లింగం వెనుక పంచలోహ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు మరియు శ్రీ చక్రాన్ని స్థాపించారు. ఒక సందర్భంలో అమ్మవారిని తనతో కేరళకు రమ్మని కోరగా, ఆమె ఒక నిబంధనతో అంగీకరించారు—ఆయన తిరిగి వెనక్కి చూచిన చోటే తానూ ఆగిపోతానని. ఆయన కొల్లూరులో వెనక్కి చూసేసరికి అమ్మవారు అక్కడే స్థిరమయ్యారని చెబుతారు. ఈ సంఘటన వల్ల ఈ ఆలయం అద్వైతవేదాంతానికి మరియు శక్తి ఆరాధనకు ప్రాముఖ్యమైన క్షేత్రంగా మారింది.

ఆధ్యాత్మిక మరియు సాంస్కృతిక ప్రాధాన్యత

ఈ ఆలయం కర్ణాటకలోని 108 శక్తి పీఠాలలో మరియు ఏడు ముక్తిస్థలాలలో ఒకటిగా భావించబడుతోంది. ఇది సౌపర్ణిక నది ఒడ్డున, ఆది శంకరులు తపస్సు చేసిన కొడచాద్రి కొండల పాదభాగంలో ఉంది. మూకాంబికను జ్ఞానం, సంగీతం, విద్య యొక్క దేవతగా భావించడంతో, పిల్లల విద్యారంభం కార్యక్రమానికి (విద్యారంభం) పితామహులు తమ పిల్లలతో ఇక్కడికి వచ్చి ఆశీర్వాదం తీసుకుంటారు. ఆలయంలో జరిగే ఉత్సవాలు, సంగీత సంప్రదాయాలు, భక్తుల సందర్శనలు దీని చారిత్రక, సాంస్కృతిక ప్రాముఖ్యతను నిలుపుతున్నాయి.

నిర్మాణ లక్షణాలు

* కొల్లూరు మూకాంబిక ఆలయం ద్రావిడ, కేరళ, విజయనగర, హొయ్సల శైలి నిర్మాణ శిల్పకళల మిశ్రమాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది. గర్భగృహంలో స్వయంభూ జ్యోతిర్లింగం ఉంది. ఆలయ సముదాయం ప్రాకారం, మండపాలు, రాగితో కప్పబడిన విమానం, బంగారు కలశం, దీపస్థంభం, చెక్క మరియు రాతి కంబాలు ఉన్న సౌందర్యాన్ని కలిగించాయి.

* ఆలయ ప్రాంగణంలో పది చేతులతో ఉన్న దశభుజ గణపతి, సుబ్రహ్మణ్య స్వామి, హనుమంతుడు వంటి అనుబంధ దేవతల పూజామందిరాలు ఉన్నాయి.

* ఆలయం సమీపంలోని పవిత్రమైన సౌపర్ణిక నది మరియు కొడచాద్రి కొండలు ఆధ్యాత్మిక మౌనాన్ని కలిగిస్తాయి.

జ్యోతిర్లింగ విశిష్టత

ఈ ఆలయంలోని స్వయంభూ జ్యోతిర్లింగంలో బంగారు రేఖ (స్వర్ణరేఖ) ఉంటుంది. లింగం యొక్క కుడి భాగం త్రిమూర్తులను (బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ) సూచించగా, ఎడమ భాగం త్రిదేవీలను (పార్వతి, లక్ష్మి, సరస్వతి) సూచిస్తుంది. ఇది శివ–శక్తుల ఐక్యాన్ని సూచించే అరుదైన లింగంగా భావించబడుతుంది.

లింగం వెనుక ఆది శంకరాచార్యులు ప్రతిష్ఠించిన పంచలోహ విగ్రహం ఉంది. అమ్మవారు పద్మాసనంలో కూర్చొని ఉన్నారు. పై రెండు చేతులలో శంఖం, చక్రం ఉంటే, క్రింది రెండు చేతులు అభయముద్ర (భయములేని వరప్రదాన) మరియు వరదముద్రలో ఉంటాయి.

జ్ఞానదేవి – త్రికాల పూజా విశిష్టత

మూకాంబికను వాగ్దేవి అయిన సరస్వతిగా గౌరవించడంతో, ఈ మందిరం కళాకారులు మరియు విద్యార్థులకు పవిత్ర ప్రదేశంగా మారింది. అమ్మవారిని ఉదయం సరస్వతిగా, మధ్యాహ్నం లక్ష్మిగా, రాత్రి పార్వతిగా పూజించడమే త్రికాల పూజ విశిష్టత.

రథోత్సవం, నవరాత్రులు వంటి ఉత్సవాల్లో ఆలయం అద్భుతంగా అలంకరించబడుతుంది, వేలాది మంది భక్తులు పాల్గొంటారు.

ఆలయ టైమింగ్స్:

సమయంకార్యక్రమంవివరాలు

ఉదయం

5:00 AM – ఆలయం తెరుస్తారు – స్వయంభూ లింగానికి నిర్మాల్య దర్శనం

5:15 AM – లింగానికి అభిషేకం

5:30 AM – గణపతిహోమం

6:30 AM – ఉదయ పూజ ప్రారంభం (మొదటి త్రికాల పూజ)

7:15 AM – దంతధావన మంగళారతి

7:30 AM – పంచామృతాభిషేకం

7:45 AM – నైవేద్యం

8:00 AM – మంగళారతి & బలి ఉత్సవం

8:15 AM – ఉదయం బలి ఉత్సవం ముగింపు

ఉదయం దర్శన సమయాలు:

*5:00 AM — 7:15 AM

*7:45 AM — 11:30 AM

మధ్యాహ్నం

11:30 AM – ద్వితీయ త్రికాల పూజ ప్రారంభం

12:30 PM – మహా మంగళారతి & మధ్యాహ్న బలి ఉత్సవం

1:30 PM – ఆలయం మూసివేత

12:30 PM — 2:00 PM – అన్నప్రసాదం (ఉచిత భోజనం)

మధ్యాహ్న దర్శనం:

*12:00 PM — 12:20 PM

*12:45 PM — 1:30 PM

సాయంత్రం & రాత్రి

3:00 PM – ఆలయం తిరిగి తెరుస్తారు

3:00 PM — 5:00 PM – కేవలం దర్శనం (సేవలు లేవు)

6:30 PM – ప్రదోష పూజ ప్రారంభం

7:00 PM – నైవేద్యం

7:30 PM – సలాం మంగళారతి

7:45 PM – అనుబంధ దేవతలకు మంగళారతి

8:00 PM – తృతీయ త్రికాల పూజ

8:00 PM — 10:00 PM – రాత్రి అన్నప్రసాదం

8:15 PM – రాత్రి బలి ఉత్సవం

8:30 PM – సరస్వతీ మండపంలో ఉత్సవమూర్తి – అష్టావధాన సేవ

9:00 PM – మంగళారతి & ఆలయం మూసివేత

ప్రత్యేక పూజలు:

*నవరాత్రి పూజ – 9 రోజులు మహా భక్తితో జరుగుతుంది. 9వ రోజున నవదుర్గాలంకార, పుష్పరథోత్సవం, చండికాయాగం జరుగుతాయి.

*ధనుర్మాస పూజ – ప్రతిరోజూ ప్రత్యేక మంగళారతి, నైవేద్యం.

*శివరాత్రి పూజ – దక్షిణ భారతదేశం నలుమూలల నుంచి భక్తులు తరలి వస్తారు.

*వార్షిక ఉత్సవం – మధ్యాహ్నం రుద్రాభిషేకం, రాత్రి వీధులలో ఉత్సవాలు.

*ఉగాది పూజ – మంగళారతి సహా ప్రత్యేక పూజలు.

*సరస్వతీ పూజ – విద్యార్థులకు జ్ఞాన ఆశీర్వాదం కోసం పూజలు. కొంతమంది 15 రోజులు ధ్యానం చేస్తారు.

*చండికా హోమం – దుష్ట శక్తుల నివారణ, శత్రు నాశనం, కోర్టు కేసుల్లో విజయం కోసం.

*సహస్రనామ అర్చన – 1008 పేర్లు చదివే అర్చన (30–45 నిమిషాలు).

*విద్యారంభం – విజయదశమినాడు పిల్లల విద్య ప్రారంభం కోసం నిర్వహించబడే ప్రత్యేక పూజ.

పరిహార పూజలు:

కొల్లూరు మూకాంబిక ఆలయంలో వివిధ పరిహార పూజలు జరుగుతాయి. మూకాంబికను శక్తి, సరస్వతి, మహాలక్ష్మిగా పూజిస్తారు. అందువల్ల భక్తులు జ్ఞానం, ఆరోగ్యం, ఐశ్వర్యం, రక్షణ కోసం ఇక్కడికి వస్తారు.

ముఖ్య పరిహార పూజలు:

*చండీ హోమం – శత్రు బాధలు, ఆర్థిక సమస్యలు, ఆరోగ్య సమస్యల నివారణ.

*సర్ప దోష పరిహారాలు – సర్ప శాంతి, నాగ ప్రతిష్ఠ, ఆశ్లేష బలి, నాగార్చన. వివాహం ఆలస్యం, సంతానం లేకపోవడం.

*నవగ్రహ పూజ – గ్రహదోష నివారణ.

*మూల నక్షత్ర పరిహారం – మూల నక్షత్రంలో జన్మించినవారికి.

*మృత్యుంజయ హోమం – ఆరోగ్య రక్షణ కోసం.

*సరస్వతీ/విద్య పూజలు – విద్యార్థుల విజయానికి.

*ఇతర పరిహారాలు – మంగళసూత్రం, చీరలు సమర్పించడం (వివాహం కోసం), తులాభారం (సంతానం కోసం).

ఎలా చేరుకోవాలి:

విమానమార్గం ద్వారా

*సమీప విమానాశ్రయం: మంగళూరు

ఇంటర్నేషనల్ ఎయిర్‌పోర్ట్ (130 కి.మీ / 3.5–4 గంటల దూరం)

*విమానాశ్రయం నుండి టాక్సీలు, బస్సులు అందుబాటులో ఉంటాయి.

రైలుమార్గం ద్వారా

*సమీప రైల్వే స్టేషన్లు:

బిందూర్ (మూకాంబిక రోడ్) – 28 కి.మీ

కుందాపుర – 40 కి.మీ

ఉడుపి – 80 కి.మీ

రోడ్డు మార్గం ద్వారా

*కొల్లూరు KSRTC మరియు ప్రైవేట్ బస్సులతో చక్కగా అనుసంధానించబడి ఉంది.

*ముఖ్య ప్రాంతాల నుండి దూరాలు:

ఉడుపి – ~80 కి.మీ

మంగళూరు – ~130 కి.మీ

మురుడేశ్వర – ~60 కి.మీ

బెంగుళూరు – ~430 కి.మీ

సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు:

*ప్రధాన ఫోన్ నంబర్లు: +918254258221 / 02854-258221

*ప్రత్యామ్నాయ నంబర్: +918254200200

*ఫ్యాక్స్: 08254-258221

*వెబ్‌సైట్:

https://kollurmookambikatemple.org/

"గురుజీతో కలిసి చండీ యాగంలో ఒక ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణం"

శ్రీమతి జ్యోతి

శ్రీమాత్రే నమః

నేను శ్రీమతి జ్యోతి, ప్రస్తుతం కాంచీపురంలో జరుగుతున్న సహస్ర చండీ యాగంలో పాల్గొన్నాను. మా ప్రియమైన గురుజీ చేసిన బృహత్ సంకల్పంలో భాగమవడం నాకు ఎంతో ఆనందంగా ఉంది.

ప్రతిరోజూ ఉదయం 7.30కి పీఠానికి చేరుకోవడం మా నిత్యక్రమం. ప్రతి హోటల్ నుంచి భక్తుల కోసం ప్రత్యేక బస్సులు ఏర్పాటు చేశారు. పీఠంలో ఉదయపు వాతావరణం పండుగలా ఉంటుంది. తాజాగా తయారు చేసిన రుచికరమైన ప్రసాదం అందరికీ విందులా అనిపిస్తుంది.

అదే తర్వాత అందరూ తమ తమ పనుల్లో నిమగ్నమవుతారు. ఉదయం 9 గంటలకు గురుజీ దుర్గాసప్తశతి పారాయణం ప్రారంభిస్తారు. ఆయన చదివే శ్లోకాలు, చెప్పే అర్థాలు చాలా అందంగా, హృదయాన్ని తాకేలా ఉంటాయి.

మధ్యాహ్నం భోజనం అనంతరం హోమ సిద్ధతలు మొదలవుతాయి. అందరూ ఎంతో ఉత్సాహంగా పనుల్లో పాల్గొంటారు. కొందరు 15 హోమకుండాల కోసం 14 పూర్ణాహుతులు సిద్ధం చేస్తారు, కొందరు హోమకుండాలను శుభ్రపరచి అలంకరిస్తారు, కొందరు 840 వడలను లెక్కిస్తారు, మరికొందరు పూజా సామగ్రిని అమర్చుతారు, ఇంకొంతమంది హోమ సమిధలు సిద్ధం చేస్తారు. ప్రతి ఒక్కరూ ఒక కుటుంబంలా కలిసి పనిచేస్తున్నారు.

నెయ్యి తక్కువవుతుందేమో అని చూసుకునే రీఫిల్ బృందం కూడా ఉంది. ఎవరికి ఏ పని వచ్చినా, అందరూ ఒకరికి ఒకరు సహాయం చేస్తున్నారు.

గురుజీ ఎప్పుడూ చెప్పే మాట — "పీఠ అభివృద్ధి మనందరి బాధ్యత" — ఈ యాగంలో నిజమవుతోంది. అందరం కలిసి ఒక కుటుంబంలా పనిచేయడం ఎంతో ఆనందంగా ఉంది.

గురుజీ ప్రసంగాలు ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక వరప్రసాదం లాంటివి. ఆయన మాటల్లో హాస్యం ఉంది, జ్ఞానం ఉంది, ఆత్మీయత ఉంది. గురుజీ మరియు గురుఅమ్మ మార్గదర్శకత్వం అందరికీ ప్రేరణగా ఉంది.

శ్లోకాలలోని లోతైన అర్థాన్ని గురుజీ చెప్పే తీరు అద్భుతం. ఆయన సామవేద స్వరంలో పాడిన ధ్యానశ్లోకం మధురంగా గుర్తుండిపోతుంది.

మధ్యాహ్నం 3.30కి లలితా సహస్రనామ పారాయణం ప్రారంభమవుతుంది. తర్వాత సాయంత్ర పూజ జరుగుతుంది, ఇందులో ప్రతి భక్తుడికి దుర్గా యంత్రం ఇచ్చి పూజ చేయనిస్తారు.

సాయంత్రం 6.30కి చండీ హోమం ప్రారంభమవుతుంది. 15 హోమకుండాల వద్ద 150 మంది భక్తులు పాల్గొంటారు. ప్రతి పూర్ణాహుతి తరువాత శంఖం మరియు వాద్యాల నాదం వినిపిస్తుంది. విశాలమ్మ గారు "జై భవానీ" అని నినదించే వేళ, ఆ దైవిక శక్తి మనలో ప్రత్యక్షమవుతుంది.

నేను చాలా చోట్ల చండీ హోమాలు చూశాను కానీ గురుజీ చేసే హోమంకి సమానం ఏదీ లేదు. ఆయన తన హోమకుండంలో పూజ చేస్తూనే మిగతా 15 హోమకుండాల మీద కూడా శ్రద్ధగా గమనిస్తారు. నిజంగా ఆయన అద్భుతమైన మార్గదర్శి.

ఈ మహోత్సవంలో నేర్చుకోవడానికి చాలా ఉంది, అనుభవించడానికి మరింత ఉంది.

గురుజీ ప్రకటించబోయే "కోటి ప్రత్యంగిరా యాగ సంకల్పం" రాబోయే రోజుల్లో ప్రారంభం కానుంది.

ఇది ఒక గొప్ప అవకాశం — అందరూ తప్పకుండా హాజరై దైవానుభూతిలో మునిగి తేలండి.

ఈ అనుభవం నా జీవితంలో మరువలేని స్మృతిగా నిలిచిపోతుంది.

శ్రీమాత్రే నమః

బాలల విభాగము

దేవీ పార్వతి అన్నపూర్ణగా అవతరించిన కథ

(స్కంద పురాణం నుండి)

సంకలనం:
శ్రీమతి ఇంద్రాణి యశోద కొంపెల్ల

శివపార్వతులు కైలాసపర్వతంపై నివసించేవారు. ఒక రోజు ఉదయం, వారు ఇద్దరూ కూర్చుని ఉన్నప్పుడు, పరమేశ్వరుడు పార్వతిదేవికి "ఈ జగత్తంతా మాయ మాత్రమే, ఇది నిజం కాదు. మనం చూస్తున్న అన్నమూ ఈ మాయలో భాగమే" అని ఉపదేశించాడు.

పార్వతి శాంతంగా విన్నది. ఆమెకు శివుని మాటల అర్థం తెలిసినా, జీవనానికి అన్నం ఎంతో అవసరమని కూడా తెలుసు. అందుకే ఆమె ప్రపంచంలోని అందరికీ — దేవతలకు, మానవులకు — అన్నం పవిత్రమైనదని నేర్పించాలని నిర్ణయించుకుంది.

తరువాతి రోజు విచిత్రమైన విషయం జరిగింది. ఎక్కడా అన్నం లేదు. పొలాలు ఖాళీగా, చెట్లు పండ్లు ఇవ్వలేదు, పాలు కూడా రాలేదు. ప్రజలు బలహీనమయ్యారు, జంతువులు ఆకలితో తల్లడిల్లాయి, స్వర్గంలోని దేవతలు కూడా తమ కర్తవ్యాలు చేయలేకపోయారు.

ఇది చూసి శివుడు పరిస్థితి ఎంత తీవ్రమో గ్రహించాడు. అన్నం లేకుండా లోకం నడవదని తెలుసుకున్నాడు. ఒక ప్రకాశమయమైన బంగారు వెలుగు కాంతిని అనుసరించి, ఆయన కాశీ అనే పవిత్రనగరానికి చేరుకున్నాడు.

అక్కడ పార్వతిదేవి ఒక పెద్ద పాత్ర దగ్గర కూర్చుని ఉన్నది. ఆ పాత్రలో వేడి వేడి అన్నం ఉంది. ఆమె పిల్లలు, వృద్ధులు,

ప్రయాణికులు, చిన్న జంతువులవరకు అందరికి అన్నం పెట్టి తృప్తిపరుస్తోంది.

శివుడు ఆమె దగ్గరకు వచ్చి, "దేవీ, ఇప్పుడు నాకు తెలిసింది —— అన్నం ఎంత ముఖ్యమో. ఇది సకల జీవులకూ బలాన్నిస్తుంది," అన్నాడు.

అదికి పార్వతీ నవ్వుతూ, "అవును ప్రభూ, జ్ఞానం, విజ్ఞానం ఎంత ప్రధానమో, జీవానికి అన్నం కూడా అంతే ప్రధానము. ప్రతి ధాన్యకణమూ పవిత్రమైనదే. దానిని గౌరవంగా చూసుకోవాలి," అంది.

ఆ తర్వాత ఆమె శివుడికి అన్నం ఒక గిన్నెలో పెట్టి అందించింది. శివుడు దానిని స్వీకరించిన వెంటనే, ప్రపంచంలో అన్నం మళ్లీ పుట్టింది. చెట్లకు పండ్లు వచ్చాయి, నదులు ప్రవహించాయి, ప్రజలు సంతోషంగా మారారు.

ఆ రోజునుంచి పార్వతిదేవి "అన్నపూర్ణా దేవి"గా ప్రసిద్ధురాలయ్యింది —— అన్నదానమూ పోషణమూ అందించే దేవతగా. కాశీ నగరంలో ఆమెను ఇప్పటికీ ఆ రూపంలోనే పూజిస్తారు. ఆ రూపంలోనే శివుడు ఆమె చేతులనుండి అన్నం స్వీకరిస్తున్నట్లు చిత్రాలు, విగ్రహాలు ఉంటాయి.

ఈ కథ యొక్క నీతి:

*అన్నం దేవుని వరం.

*దానిని వృధా చేయకూడదు, ఫిర్యాదు చేయకూడదు, ఆటలాడకూడదు.

*తినే ముందు ఒక్క క్షణం కృతజ్ఞతతో మనసులో ధన్యవాదం చెప్పాలి.

*మనం ఆకలితో ఉన్నవారికి అన్నం పంచినప్పుడు, మనం అన్నపూర్ణాదేవిని ఆరాధిస్తున్నట్టే.

పీఠంలో జరిగే నిత్య పూజా కార్యక్రమాలు

ఉదయం పూజలు

1. సంధ్యావందనం
2. శ్రీవిద్యా మంత్రజపం
3. రుద్రాభిషేకం
4. సహస్రలింగార్చన
5. శ్రీ చక్ర అర్చన
6. గురుమండల పూజ (హనుమత్, సుబ్రమణ్య పూజలతో సహా)
7. శ్రీరుద్ర హోమం
8. లలితా సహస్రనామ పారాయణ
9. గణపతి, శ్యామ, వారాహి యంత్రపూజలు

సాయంకాల పూజలు

1. రుద్రాభిషేకం
2. లలితా సహస్రనామ పారాయణ
3. మహా లింగార్చన
4. వారాహి హోమం
5. రాజశ్యామల హోమం
6. ఏకాంత సేవ

<u>ముఖ్య గమనిక :</u> పీఠంలో నిర్వహించు పూజలు మరియు సేవలో పాల్గొను దాతలు/భక్తులు ఈ ఫోన్ నెంబర్ +91 80882 56632, +91 86087 47873 సంప్రదించగలరు.

శ్రీవిద్య సాధనా తరగతులు మాడ్యూల్స్ వివరాలు

అక్టోబర్ 10th, 11th & 12th

ప్రాథమిక శ్రీవిద్య తరగతులు (మాడ్యూల్ 1 & 2),

భారత కాలమానం ప్రకారం సాయంత్రం

4:00 నుండి రాత్రి 8:00 వరకు (తెలుగు)

ప్రాథమిక శ్రీవిద్య తరగతులు (మాడ్యూల్ 1 & 2),

భారత కాలమానం ప్రకారం సాయంత్రం

5:00 నుండి రాత్రి 9:00 వరకు (ఇంగ్లీష్)

ప్రాథమిక శ్రీ విద్య తరగతులలో నమోదు చేసుకోవడానికి క్రింది లింక్‌ని ఉపయోగించండి

https://srimeru.org/cloud/workshopregistration

10 అక్టోబర్ 2025

నెలలో వచ్చే పండుగలు

1 అక్టోబర్, బుధవారం – మహా నవమి

2 అక్టోబర్, గురువారం – విజయదశమి, దసరా, సామి పూజ

18 అక్టోబర్, శనివారం – ధన్తేరస్

19 అక్టోబర్, ఆదివారం – నరక చతుర్దశి

20 అక్టోబర్, సోమవారం – దీపావళి, కమలాత్మికా దేవి జయంతి

21 అక్టోబర్, మంగళవారం – లక్ష్మీ పూజ

23 అక్టోబర్, గురువారం – భాగినీ హస్త భోజనం

25 అక్టోబర్, శనివారం – నాగుల చవితి

శరన్నవరాత్రి పర్వదినాలలో - "నిత్య పూజ లు"

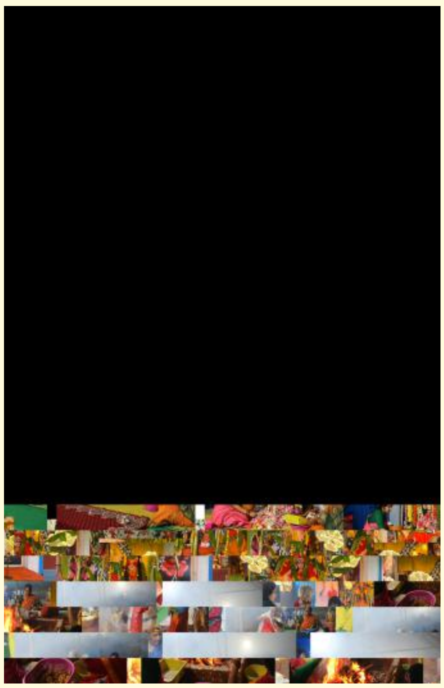

శరన్నవరాత్రి పర్వదినాలలో - సహస్ర చండీ యాగం

శరన్నవరాత్రి పర్వదినాలలో - "సువాసిని పూజ"

శరన్నవరాత్రి పర్వదినాలలో - "నిత్య అన్నదానం"

శరన్నవరాత్రి పర్వదినాలలో - "చండీ పారాయణం"

శరన్నవరాత్రి పర్వదినాలలో - "గురూజీ" మరియు "అమ్మ" గారు

ఆణిముత్యాలు

అహంకారం నిన్ను శరీరంతో కట్టిపెడుతుంది.

అహంకారం పోయినప్పుడు, నీవు పరమాత్మతో కలుస్తావు.

- శ్రీ గురు కరుణామయ

SRIVIDYA LEARNING CENTRE

#27&28 Chairman Rajamanikyam Street, Karthinagar,
Near new railway station, KANCHIPURAM 2, Tamil Nadu - 631502, India.

Ph. +91 8088 25 66 32
+91 8608 74 78 73 | srimeru999@gmail.com | www.srimeru.org